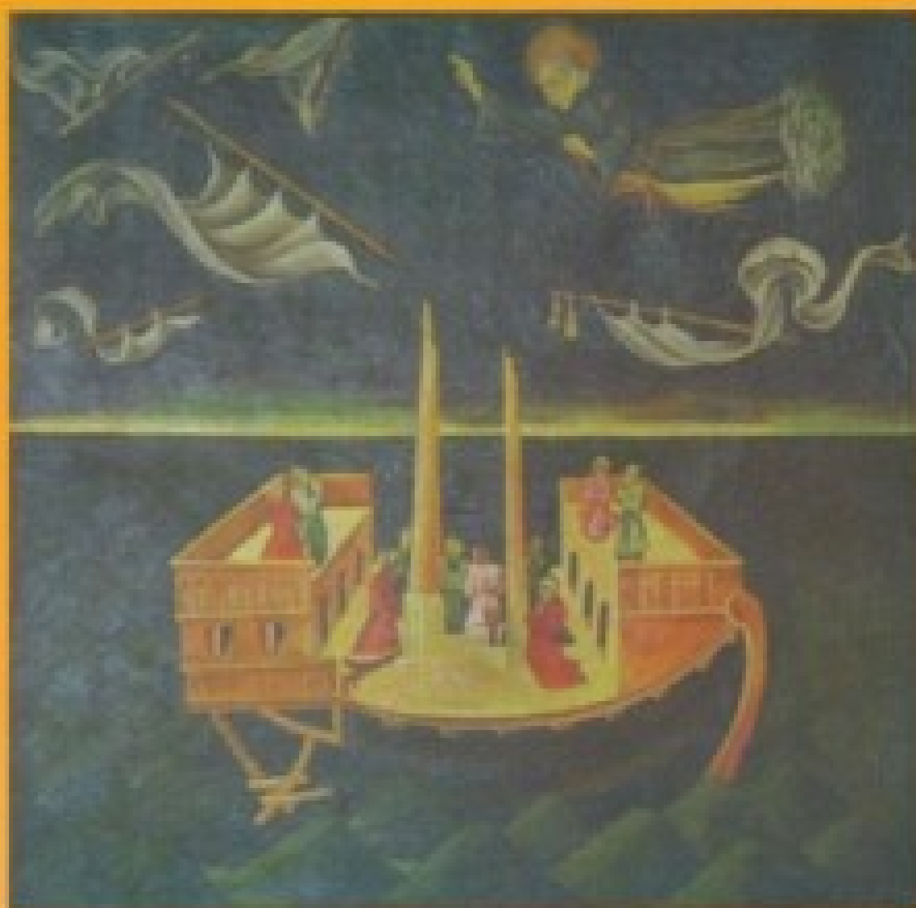
VIAȚA PE PĂMÂNT... ÎNCOTRO?

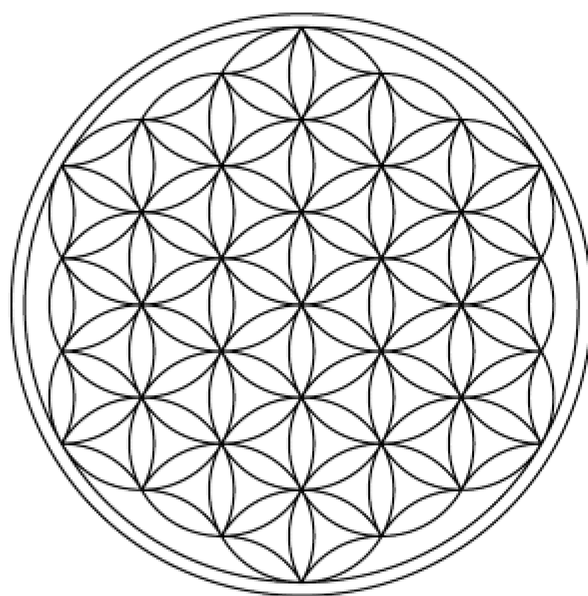
Viitorul omenirii și Pământului 2009 - 2021

Aryana Havah

Editura Orfeu 2000

Viaţa pe Pământ... Încotro?

De acelaşi autor

Cristofor. Magul din Carpaţi

Inuaki. Reptilianul din mine

ARYANA HAVAH

Viaţa pe Pământ... încotro?

Viitorul omenirii şi Pământului
2009-2021

ORFEU 2000
BUCUREŞTI

Coperta: Icoană – autor anonim

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

HAVAH, ARYANA
**Viaţă pe Pământ ... încotro? Viitorul omenirii
şi Pământului : 2009-2021** / Aryana Havah. –
Bucureşti : Orfeu 2000, 2009
ISBN 978-973-1986-05-0

159.961

ISBN 978 – 973 – 1986 – 05 – 0

Tipografia
SHIK & ŞTEFAN
Strada Nicolae Drăgan nr. 10
Sector 5, Bucureşti

Motto

„Timpurile se schimbă,
iar noi ne schimbăm împreună cu ele.”
(„Tempora mutantur, et nos mutamur in illis”)
Împăratul Lothar I (795-885)

Scrisoare deschisă către prietenii mei, cititorii

Înainte de toate ţin să mulţumesc tuturor celor care mi-au adresat mesaje sau felicitări. Iniţial, când am purces la acest drum anevoios, m-am gândit că ceea ce vreau să spun, că ceea ce am aflat, va fi cu greu înţeles, ba chiar respins, însă am avut surpriza să văd că din contră, totul a fost recepţionat pozitiv, primit cu bucurie, având chiar confirmări din diverse surse că ceea ce am scris era cunoscut, că mulţi sunt cei care s-au trezit şi că noi toţi cei ce dorim schimbarea suntem aici, prezenţi, uniţi şi mai presus de toate implicaţi cu toată fiinţa noastră. Să ne ajute Dumnezeu să reuşim!

Vreau să îmi cer iertare vouă, prietenilor mei, pentru faptul că doresc să îmi păstrez anonimatul şi că refuz orice dialog direct. Sper că mă înţelegeţi. Lumea, aşa cum este ea astăzi, este plină de <<bine-voitori>>, iar calea pe care am ales-o este mai bine să fie parcursă din umbră. Nu am nevoie de lumina rampei şi nici de aplauze. Doresc din suflet ca ceea ce spun să fie apreciat pentru acurateţea mesajului şi corectitudinea informaţiei. Noi, cei ce transmitem, suntem umili oşteni în armata Tatălui, iar cărţile noastre, nu ne aparţin nouă, ci lumii întregi, Universului. Noi am avut sanşa de a capta aceste mesaje şi de a le putea aşterne pe hârtie spre a fi cunoscute, însă noi suntem doar mesageri, cu o existenţă la fel de efemeră ca a unei gâze şi de aceea vă rog ca toate gândurile voastre bune să se îndrepte către cel care le-a generat făcându-le posibile, către Creator.

Încă odată vă mulţumesc şi vă doresc din inimă să ne regăsim cu bine, peste câţiva ani în acea lume a Adevărului, a Binelui, a Luminii şi a Iubirii.

Aryana Havah

Am ales acest titlu oarecum ciudat, deoarece este vorba despre o serie de comunicări pe care le-am primit şi consider că fiind bucăţi dintr-un prezumtiv viitor al planetei, nu am dreptul să le numesc, banalizându-le. Trebuie să atrag atenţia că fiind vorba de viziuni ele nu au caracter sută la sută predicativ. Ele vorbesc despre o posibilă evoluţie a umanităţii pe o perioadă cuprinsă între anii 2009-2021, însă după cum ştim cu toţii, viitorul este încă

deschis. Noi suntem artizanii schimbărilor, avem potenţele Creatorului şi dacă credinţa noastră ar fi cât o boabă de muştar, am putea muta munţii. De aceea vă rog să înţelegeţi că ceea ce vă voi relata poate fi considerat o ipoteză, o cale pe care noi cei prezenţi acum pe Terra este posibil să păşim. Informaţiile, la nivel global, pot părea şocante, dar simt că ele au ajuns la noi fie spre a ne pregăti, fie spre a încerca să ne trezească diini această letargie toxică şi dăunătoare. Eu cred cu toată convingerea că Gaia are nevoie de ajutor. Haideţi să o ajutăm dăruindu-i tot ce avem mai bun în noi, toată iubirea noastră, toată compasiunea. Haideţi ca începând de astăzi să ne propunem să fim mai buni, mai înţelepţi, mai îngăduitori, mai plini de lumină. Haideţi să încetăm această vendetă şi să înţelegem că nimeni nu are nimic cu noi şi că la rândul nostru nu trebuie să avem nimic cu nimeni. Noi suntem aici spre a învăţa lecţia Omeniei, spre a demonstra că suntem Oameni şi mai presus de toate trebuie să înţelegem că suntem fii şi fiice de Dumnezeu. Raiul este la îndemâna noastră, este în noi, în inimile noastre. Trebuie doar să vrem să îl materializăm, să îl transpunem în realitate.

Este o seară rece de martie. Ţârâitul insistent al telefonului mobil mă scoate din reverie. Mă uit să văd cine mă caută la o oră atât de târzie, însă apelantul îmi apare cu număr necunoscut. Mă mir, deoarece rareori mi se întâmplă acest lucru. Răspund şi vocea caldă a unei doamne se face auzită spunându-mi că îşi cere scuze pentru faptul că mă sună cu număr ascuns, dar că doreşte să îşi protejeze identitatea şi că ar vrea să ne întâlnim. Fixez o întrevedere chiar pentru a doua zi, căci aura de mister a convorbirii m-a făcut curioasă.

A doua zi, la ora stabilită pătrunde în cabinet o doamnă de aproximativ 50 de ani, foarte elegantă şi foarte frumoasă. Mă uit la chipul ei, cu trăsături fine, la ochii verzi, cu uşoare irizaţii căprui şi nu mă pot abţine să nu remarc vibraţia de tristeţe care o înconjoară. Îmi întinde mâna spunându-mi:

- Mă numesc Ruxandra. Atât aş vrea să stiţi despre mine. Cu mari eforturi am făcut rost de telefonul dumneavoastră. Avem un prieten comun şi a trebuit să apelez la subterfugii pentru a-l obţine şi a nu-i da de bănuit. Am citit cartea *Inuaki* şi mi-am dorit din suflet să vă cunosc. Să ştiţi că tot ceea ce spune David este adevărat. Şi eu ştiu aceste lucruri, de foarte mult timp, însă nu am avut curajul să vorbesc. De fapt nici acum nu am, dar am venit la dumneavoastră din dorinţa de a vă povesti tot ceea ce ştiu, cu rugămintea ca dumneavoastră să daţi aceste informaţii mai departe, lumii întregi pentru a le folosi cum crede ea de cuviinţă. Mă apasă această tară, de a şti anumite lucruri şi a nu face nimic.

- Dar nu este o tară, ci mai degrabă un cadou, un dar de la Dumnezeu, replic eu.

- Nu este un dar, ci o povară. Am fost umilită, batjocorită, bătută... pentru aceste idei. Dar asta nu mai contează acum. Principalul este că mi-am făcut curaj şi că îmi pun toate speranţele în discernământul dumneavoastră. Eu vreau să vă povestesc tot ce ştiu, viaţa mea, iar dumneavoastră să o aşterneţi pe hârtie. Sper ca cei ce mă cunosc să nu o citească, căci nu vreau să fiu recunoscută. Am o poziţie socială deosebită, am copii, un soţ dificil, cu o funcţie importantă şi pe deasupra sunt şi medic. Vă rog din suflet să îmi acordaţi timpul necesar. Este spre binele omenirii. Vă rog să mă credeţi că nu sunt paranoică şi nici nu am trăiri mistice care fac trimitere la vreo boală psihică. Pur şi simplu sunt un om disperat, care primeşte mesaje, viziuni şi nu ştie ce să facă cu ele.

- Sunt de acord. Putem începe chiar de azi, spun eu. Cum aţi dori să se desfăşoare aceste întâlniri? Mi-ar fi mai uşor dacă ar fi sub forma unui dialog, pe care să îl pot nota, pentru a nu omite nimic.

- Este perfect. Pentru început aş dori să ne putem spune pe nume, fără a mai folosi forma de politeţe. Simt că suntem apropiate spiritual, energetic.

- Bine Ruxandra. Să începem. Aş vrea mai întâi să îmi povesteşti când şi cum ai descoperit că ai aceste comunicări.

R: Cred că m-am născut aşa, însă abia pe la vârsta de 4 ani am realizat că îmi apăreau în cap evenimente care aveau să urmeze. Spre exemplu, într-o zi stând lângă mama, mi-a venit în minte o imagine cu ea plângând şi ascunzându-şi faţa sub o basma. La câteva zile tatăl meu a bătut-o şi atunci am trăit aievea scena, cu mama încercând să mascheze urmele bătăii.

A: Tatăl tău era un om violent?

R: Tatăl meu era un om rău. Era mult mai în vârstă ca mama. S-a căsătorit cu ea doar din interes, spre a-şi întări dosarul. Era mare comunist şi dorea să parvină pe plan politic. De aceea, ca să respecte doctrina partidului, a căutat o fată simplă de la ţară. Nu ştiu dacă mama l-a iubit. Ea era dintr-un sat din Făgăraş. Tata s-a dus acolo cu treabă, urmărea aşa-zişii duşmani ai comunismului, a văzut-o şi şi-a spus că este perfectă spre a juca rolul de soţie umilă şi serviabilă, aşa că a cerut-o de nevastă. Bunicii mei, pe care nu îi mai ţin minte, au fost de acord, văzând în această alianţă o onoare. Şi aşa a ajuns mama la Bucureşti. Nu ştiu dacă a fost fericită vreodată. Mi-o amintesc tremurând atunci când intra tata pe uşă şi alergând de colo colo spre a-i pune masa şi a-i aduce papucii. De fapt asta este imaginea care o reprezintă cel mai bine pe mama, îngenunchiată la picioarele lui, scoţându-i pantofii. Tata a fost un monstru. Ne-a terorizat cu bună ştiinţă. Toată viaţa lui a făcut pe familistul, abordând slogane ca: femeia mea nu are nevoie să muncească, familia este lucrul cel mai de preţ, copiii sunt împlinirea vieţii, gospodina bună ţine casa lună, etc.

A: Ai spus că nu îţi aminteşti bunicii. De ce?

R: Pe părinţii mamei nu îi mai ţin minte deoarece au murit când aveam trei ani. A luat foc casa şi nu au mai putut fi salvaţi. Pe bunicii din partea tatălui nu i-am cunoscut niciodată. Tata mi-a spus că a fost crescut la orfelinat, dar am aflat mult mai târziu că nu era adevărat. Când aveam 18 ani, la uşa noastră a sunat o femeie, frumoasă, elegantă, distinsă şi a întrebat de tata. Aşa am aflat că este sora lui stabilită în Israel, că bunica paternă a fost evreică şi

că tatăl meu şi-a fabricat un trecut umil spre a-i fi bine. Tot de la ea ştiu că de mic a fugit de acasă, înhăitându-se cu câţiva golani, care mai târziu s-au erijat în vajnici luptători comunişti. Ea mi-a spus că familia lor a fost una înstărită, că este medic şi că a venit să vorbească cu tata despre moartea mamei lor. Nu îţi pot spune ce faţă a făcut tata când a venit şi a văzut-o în casă. Nu ştiu despre ce a discutat, căci s-au retras într-o cameră, îmi amintesc doar chipul lui livid şi buzele strânse pe care le avea când a ieşit. La despărţire mătuşa mea m-a sărutat pe frunte şi mi-a spus să nu fiu ca el. După plecarea ei mă aşteptam ca tata să ne bată, însă el nu a spus nimic, comportându-se ca şi cum întâlnirea nu ar fi avut loc.

A: Dar tatăl tău credea cu adevărat în familie, în căsnicie?

R: Nu. Din contra. Se folosea de noi. Ne scotea duminica în oraş, se plimba cu noi, ne prezenta cunoscuţilor, dar în particular îi spunea mamei să nu uite de unde vine şi câte clase are. Sarcina ei era să gătească, să facă curat, să calce şi să îşi servească soţul. El spunea că femeia trăieşte doar pentru bărbat, că a luat-o de milă şi a făcut-o doamnă la oraş, că este o mândrie pentru ea că are un bărbat atât de deştept şi de important.

A: Dar era important?

R: La vremea aceea nu conştientizam, dar mai târziu am înţeles că avea o funcţie importantă în cadrul miliţiei, funcţie care l-a ajutat apoi să ajungă ministru.

A: Ai mai avut fraţi?

R: Nu. Sunt singură la părinţi. Mama nu a mai putut avea copii. După ce m-am născut eu şi a venit

acasă, tata a bătut-o crunt, pentru că nu fusese în stare să facă un băiat. A stat câteva zile internată. Nu ştiu dacă asta i-a cauzat infertilitatea, dacă în urma naşterii mele s-a întâmplat acest lucru sau dacă Dumnezeu a hotărât să nu mai fie încă un suflet chinuit, cert este că mama nu a mai putut rămâne însărcinată. Oricum şi-a primit cu vârf şi îndesat răsplata, căci i se amintea acest lucru la fiecare bătaie.

A: Tatăl tău bea?

R: Nu, din contră, dispreţuia beţivii. Eu nu îmi amintesc să îl fi văzut stând de vorbă cu vreun prieten, la un pahar sau la o cafea. Nici mama nu a avut voie să vorbească cu nimeni. Avea o vecină cu care mai discuta peste gard, dar asta doar când tata era în delegaţie. Până şi când mergeam la piaţă se ferea să ridice ochii din pământ. Oamenii o considerau ciudată şi cu nasul pe sus, deoarece în zona Gramont, zona în care am copilărit eu, toţi se cunoşteau, erau apropiaţi, se salutau. Mai puţin noi. Noi nu aveam voie să vorbim cu nimeni, iar eu nu aveam voie să mă joc cu ceilalţi copii. Cam asta a fost copilăria mea. În jurul vârstei de 4 ani, aşa cum îţi spuneam, am început să conştientizez că văd cumva în viitor. Episodul pe care ţi l-am relatat nu i l-am povestit mamei, însă după ce am văzut că viziunea mea s-a adeverit, am început să îi descriu proiecţiile din capul meu. Trebuie să menţionez că iniţial am crezut că asta este un lucru normal, că toţi oamenii au această posibilitate, însă privirea aparte a mamei şi frica ei de a nu afla tata despre aceste viziuni m-a făcut să înţeleg că eu sunt altfel, anormală.

A: Îmi poţi da un exemplu?

R: Da. Într-o seară l-am văzut pe tata intrând pe uşă şi am fost izbită de un miros urât, greu, iar în minte mi-a venit o imagine cu tatăl meu omorând în bătaie un bărbat. Nu vreau să te mai încarc cu amintirile mele, doar atât îţi mai spun că, după ce am mai crescut, la un moment dat, când tata o bătea pe mama, am sărit la el aruncându-i în faţă toate viziunile mele. I-am spus că este criminal, monstru, mincinos, că este o canalie, că vine din iad şi că tot în iad se va întoarce. M-a bătut până am leşinat. Am stat în pat o lună. Am avut mâna şi coastele rupte. De atunci am încetat să mai exist pentru el. Trecea pe lângă mine ca pe lângă o mobilă şi nu mi-a mai vorbit niciodată. Nici când am intrat a opta la medicină nu m-a felicitat, deşi reuşisem performanţa fără meditaţii sau pile. Singura dată când mi-a adresat câteva cuvinte a fost atunci când m-a anunţat că o să îl cunosc pe viitorul meu soţ, băiatul unui important membru al C.C.-ului şi va hotărî împreună cu tatăl acestuia data nunţii.

A: Şi te-ai căsătorit cu el?

R: Da, tot cu el sunt şi astăzi. Suntem doi străini, dar nu îi pot reproşa nimic. Şi el a fost silit să intre în acest joc. Şi el şi eu ne-am făcut datoria. Avem doi copii, un băiat şi o fată, avem o situaţie financiară deosebită, asta datorită lui nu mie, ne plimbăm în toată lumea, dar nu suntem fericiţi.

A: Şi nu te-ai gândit să schimbi acest aspect?

R: Nu. După cum îţi spuneam, sunt o laşă. Mă prefac. Peste tot, acasă, la serviciu, în faţa prietenilor şi a copiilor, uneori chiar şi în faţa mea. Mi-e frică de nou, de schimbare, mi-e frică să fiu fericită... Dar să vorbim despre viziunile mele.

A: Cum şi când îţi apar aceste viziuni?

R: Nu am un loc anume. Îmi apar când nu mă gândesc. La cabinet, acasă, când gătesc, la semafor, la magazin, peste tot. Uneori când mă ating de cineva îmi vin în cap imagini din viaţa persoanei respective, griji, probleme, boli, frământări. Nu le pot controla. Unele sunt asemeni unor flash-uri, altele sunt asemeni unor filmuleţe.

A: Sunt imagini ale unor fapte trecute sau viitoare?

R: Şi una şi alta. La străini nu am cum să verific, dar la cei apropiaţi ştiu sau văd în timp dacă ceea ce am vizualizat se transpune în realitate.

A: Şi nu ai încercat să le spui?

R: Nu. Niciodată. De ce? Să mă considere nebună?

A: Dar viziuni referitoare la evenimentele majore ai?

R: De fapt despre asta vreau să îţi vorbesc. În anul 1987 am avut un vis în care îmi apărea Ceauşescu plin de sânge şi oamenii alergând pe străzile Bucureştiului. Simţeam că este frig şi noapte. Până şi în vis tremuram. Nu am ştiut ce înseamnă acest lucru până în 1989. Şi eu am fost acolo, la revoluţie, chiar dacă din curiozitate. Am stat până când s-a înserat, apoi cineva a zis că vor să ne omoare. Am luat-o la fugă alături de alţi oameni. Mi-era frig şi tremuram. Asta este un exemplu. Am avut o multitudine de premoniţii, atât la nivel global, cât şi în plan personal.

A: Şi s-au adeverit?

R: Da, majoritatea, însă atunci pe moment eu nu am ştiut să le descifrez. Abia de câţiva ani încoace, după ce am făcut cursul de NLP şi am fost la câteva prelegeri despre regresie şi progresie hipnotică, în

SUA, am reuşit să îmi focalizez atenţia şi să încerc să pătrund pe firul viziunii, spre a o aprofunda şi a mi-o explica. Cu greu am învăţat să îi stabilesc apartenenţa temporală şi locaţia. Acum am învăţat să pun cap la cap toate informaţiile şi astfel ştiu desfăşurarea lor în timp. Pot chiar să mă concentrez pe anumite evenimente şi să le cercetez în amănunţime.

A: Îmi poţi descrie o scenă?

R: Spre exemplu văd oameni alergând pe străzi, urmăriţi de un fel de poliţişti. Este mult foc şi fum. Se aud strigăte şi împuşcături. Văd cum o fată cu păr lung, roşu, îmbrăcată în blugi şi jachetă albastră se prăbuşeşte la pământ. Din gura ei curge un firicel de sânge. Mă întreb unde se va întâmpla asta şi în cap îmi vine răspunsul că în Franţa. Întreb iarăşi când şi mi se spune 2010. Întreb ce va fi în 2010 în Franţa şi răspunsul care îmi vine în cap este răzmeriţă.

A: Dar pe ceilalţi oameni îi poţi vedea?

R: Dacă închid ochii, cuprind întreaga scenă. Sunt mulţi tineri. Doar câţiva sunt mai în vârstă. Văd cum un adolescent cu pielea mai închisă şi cu păr împletit aruncă o sticlă. În spatele lui alţi băieţi strigă.

A: Care este motivul acestei răzmeriţe?

R: Nemulţumire. Văd frustrare şi lipsuri. Cam asta văd eu.

A: Şi vocea care îţi răspunde, cine este?

R: Vezi, asta se datorează cărţii tale. Numai după ce am citit *Inuaki* am întrebat cine îmi vorbeşte. Până atunci nu mi-a trecut prin cap. Am crezut că este sufletul meu, subconştientul care se racorda la alte planuri mult superioare, însă atunci când am

întrebat mi s-a răspuns simplu Sela. Am aflat că este o entitate paznic, care m-a însoţit dintotdeauna şi care va pleca odată cu mine. Am întrebat-o de ce mă păzeşte şi mi-a răspuns că de mine. Mi-a spus că am fost apropiata Phytiei, dar am făcut multe greşeli şi că am lucrat mai mult în folosul meu decât al celorlalţi, că acest dar al meu nu a putut fi blocat în încarnarea prezentă şi de aceea s-a hotărât ca ea să mă însoţească. Poate că aceste lucruri ţi se par ciudate, nu vreau să mă judeci cu ochii unui psihiatru. Ştiu că dacă ar fi să analizăm din punct de vedere medical, trăirile mele au atins de mult limita schizofreniei, însă te asigur că nu este aşa. M-am analizat cu ochi critici şi crede-mă că pot fi obiectivă.

A: În ultima vreme sunt implicată în anumite situaţii şi conjuncturi atât de aparte încât am renunţat să judec sau să analizez.

R: Cred că o să mai primeşti mesaje şi de la alţi oameni. Sunt mulţi cei care ştiu anumite lucruri, dar refuză să le comunice. Probabil că de frică. Ştii cât de prost te simţi când eşti ridiculizat, arătat cu degetul? Este groaznic să ştii ceva despre un om, să îi spui şi el să îţi râdă în nas. Eu am păţit asta cu cea mai bună prietenă. Am avut încredere în ea şi ea m-a trădat.

A: Din câte am înţeles, informaţiile le poţi aşeza în ordine cronologică.

R: Da. Şi chiar aşa vreau să ţi le relatez.

A: Şi prima viziune este aceasta din 2010.

R: Nu. Era un exemplu. Vreau să începem cu 2008. Dar nu astăzi. Nu mai pot sta. La următoarea întâlnire o vom lua în ordine.

Peste o săptămână Ruxandra îşi face apariţia în cabinet aducându-mi un uriaş buchet cu flori.

R: Sunt 54 de trandafiri. Câte un fir pentru fiecare an de-al meu de viaţă. Ţii dăruiesc ţie. Eşti singura persoană căreia i-am povestit câte ceva din viaţa mea şi îmi doresc ca odată cu acest buchet să îţi dau şi trăirile mele. Tu eşti psiholog şi ştii cum să scapi de aceste vibraţii. Eu una m-am simţit atât de uşurată după întâlnirea noastră, cum nu am mai fost niciodată în viaţă. Este ca şi cum toată existenţa mea aş fi cărat o piatră de moară agăţată de gât şi abia acum când mi-a fost luată, realizez greutatea pe care am dus-o atâta timp. Îţi mulţumesc!

A: Îţi dai seama că cel mai important factor ai fost tu. Dar oricum apreciez şi mă bucur că am putut fi de folos. Despre ce vrei să vorbim astăzi?

R: Am să încep puţin cu anul 2008. În luna iulie, pe când mă aflam în Franţa împreună cu soţul meu, m-am văzut stând acasă pe canapea şi ascultând la televizor o ştire despre căderea bursei de la New York. Am întrebat când şi mi s-a răspuns că în octombrie.

A: I-ai spus soţului?

R: Da, dar în alt mod, căci el nu crede în paranormal. I-am spus că am auzit într-un magazin de lux o discuţie între două doamne, din care reieşea că au informaţii despre o viitoare cădere a bursei în luna octombrie. Bineînţeles că soţul meu a luat totul în râs, însă a dat câteva telefoane. Din păcate, interlocutorii nu au confirmat ipoteza, dându-i chiar asigurări că nu are cum să se întâmple aşa ceva. Îţi

dai seama ce uimiţi au fost toţi când ceea ce spusesem eu s-a adeverit. Au început să îl sune pe soţul meu şi să îl descoasă, însă totul era tardiv, căci şi noi şi ei pierdusem o mică avere. Nu îţi mai spun de casa pe care o avem în Miami, care deja valorează 50% din cât am dat pe ea. Tot anul trecut, am vizualizat moartea socrului meu care a survenit în ianuarie 2009. Nu pot spune că asta a fost o premoniţie, căci ne aşteptam la aşa ceva, era bolnav de cancer, însă eu am văzut clar că vom primi un telefon într-o sâmbătă noaptea şi că femeia care îl îngrijea ne anunţa acest lucru. Mi-a părut rău de el. A fost un om corect. Nici el nu a debordat de iubire faţă de copiii lui, însă măcar s-a ocupat de ei, i-a făcut oameni, le-a dat funcţii importante, i-a vegheat să nu greşească, s-a implicat şi i-a sfătuit. Dumnezeu să îl ierte! Pe el, nu pe tata, pe tatăl meu să îl răsplătească Dumnezeu dându-i înzecit. Ştii că eu nu am vrut să mă duc la înmormântarea tatei? Şi el a murit de cancer şi culmea, tot mama a fost cea care s-a chinuit cu el. Eu m-am dus o singură dată să îl văd, când era în ultimele săptămâni de viaţă şi am avut curajul să îi spun totul în faţă. I-am spus că îl urăsc şi că sper să se chinuie până să moară, măcar la fel de mult cum ne-a chinuit pe noi, i-am spus că nu îl iert şi că până şi în mormânt îl voi blestema.

A: Trebuie să înţelegi că asta a ştiut el să facă cu viaţa lui. Atât a putut. Atât l-a dus mintea.

R: Atât să îi dea şi lui Dumnezeu. Dacă există justiţie divină atunci să fie răsplătit! În fine, să trecem peste asta. După ce am avut confirmarea că ceea ce văzusem referitor la luna octombrie a fost adevărat, am început să mă concentrez mai mult pe viziuni asupra viitorului. Aşa am început să mă leg

de crâmpeie de imagini, să încerc să le comasez. Trebuie să îţi menţionez că dintotdeauna am văzut apă, multă apă năvălind, ştergând de pe suprafaţa pământului aşezări omeneşti, oraşe, clădiri, omorând oameni. Iniţial nu am dat importanţă însă acum ştiu că aceste lucruri se vor petrece. Dar să o luăm în ordine. Văd o altă cădere a bursei care va avea loc tot în toamnă.

A: Dar abia s-a redresat! Ba chiar s-a spus că economia începe să îşi revină!

R: Nu este adevărat. Bursa va cădea. Acum este doar o slabă redresare. Va începe o cădere lentă în vară şi apoi va fi dezastru în toamnă. Mai precis în vara viitoare nimeni nu va mai avea nimic. Căderea va începe mai întâi în America şi apoi va cuprinde întreaga lume. Văd oameni sinucigându-se, familii disperate, bănci prăbuşindu-se. Văd că la sfârşitul anului viitor dolarul nu va mai avea valoare şi că se va căuta înlocuirea lui cu o altă monedă.

A: Bine şi americanii ce vor face?

R: Va fi haos. Vor fi crime, jafuri şi pustiiri. Se va instaura legea marţială, dar înainte de toate va începe un război spre a se încerca mascarea acestui lucru.

A: Americanii sunt tot timpul în război cu cineva, aşa că acest lucru va trece neobservat.

R: Nu. Va fi un război care va afecta toate statele lumii. Va începe cu SUA, Israel, Iran, însă se va implica şi China şi ulterior celelalte ţări. Va fi cel de-al treilea război mondial.

A: Şi când va începe?

R: Întotdeauna când întreb îmi vin în cap două date: noiembrie 2009 şi februarie 2010. Deci nu pot spune cu exactitate când va începe. Ştiu că se va

termina în decembrie 2010. Nu cred că se va folosi bomba atomică. Nu am astfel de imagini, deşi am căutat să aflu. Văd doar foc, oameni morţi, foamete, deznădejde şi haos. Văd cum o parte din Israel arde. Sper din suflet ca această viziune să nu fie adevărată, căci iubesc această ţară. La Ierusalim am trăit cele mai înălţătoare momente din viaţa mea. Acolo am înţeles cu adevărat că am o misiune, chiar dacă nu mi-am asumat-o decât mult mai târziu şi pe jumătate.

A: Haide totuşi să o luăm în ordine cronologică. Deja am pierdut firul expunerii. Să începem cu luna iunie 2009.

R: Vara va aduce o climă haotică pe întreg globul. Va fi secetă în mai toate regiunile, întretăiată de furtuni cu aspect tropical. În România văd o vară de foc, care va avea şi furtuni cu aspect de vijelie. Ştiu că sună ca un buletin meteo, însă imaginile care îmi vin în minte sunt ale unui Bucureşti cu oameni leşinaţi de căldură, cu tocuri intrând în asfalt, pentru ca apoi să se suprapună imaginea unor vijelii, cu copaci căzuţi peste maşini, grindină, vânt puternic şi acoperişuri smulse. Sela îmi spune că la nivel global apa se va raţionaliza datorită secetei, Franţa, Spania, sudul Italiei şi America de Nord vor fi extrem de afectate. Rusia va fi lovită de fenomene extreme cu aspect de tornadă, care, culmea, se vor manifesta preponderent în oraşe. Spre toamnă un nou pământ va apărea de sub apă. Nu ştiu dacă va fi datorat unei erupţii vulcanice subacvatice sau unui cutremur, cert este că oceanul va scoate la lumină un nou teritoriu.

A: Cărui fapt crezi că se datorează aceste modificări de climă?

R: Şi eu am fost curioasă să aflu acest lucru şi am întrebat. Mi s-a explicat că, odată cu apropierea Terrei de centrul galaxiei, creşte presiunea exercitată asupra întregului sistem solar. Acest lucru face ca masa pământului şi a celorlalte planete să devină mai densă, tensiunile încep să se acumuleze, iar acest lucru va duce la înteţirea cutremurelor, creşterea activităţii vulcanice şi intemperii. Am aflat de la nişte prieteni astronomi că Luna şi-a micşorat conturul cu câteva sute de kilometri pătraţi. Asta nu înseamnă că s-a fragmentat, ci că masa ei s-a compactat. De asemenea Sela mi-a spus că soarele este în suferinţă şi că va exista o puternică furtună solară în 2012, la începutul anului, care va afecta tot ceea ce se cheamă aparat, datorită unor impulsuri electromagnetice care vor bombarda Pământul.

A: Am înţeles, dar de ce se întâmplă toate acestea, de ce acum?

R: Sela spune că Terra a trecut de mai multe ori prin astfel de experienţe. Oameni ca noi, avansaţi tehnic, au mai existat. Civilizaţii întregi au fost şterse de pe suprafaţa Pământului. Unii erau chiar mai avansaţi decât noi. Stăpâneau telepatia, telekinezia, aveau darul prorocirii, al viziunilor şi totuşi nu le-a fost permis să mai rămână. De ce? Pentru că toţi au uitat de Dumnezeu. Au uitat că nu ei, ca indivizi de sine stătători, au aceste capacităţi, ci că le sunt date lor spre a-l face pe Dumnezeu manifest pe pământ. Sarcina lor era să creeze Raiul aici. Nu mă refer la acel Rai biblic, ci la acel Paradis în care omul este Dumnezeu şi Dumnezeu devine Om.

A: Dar nu avem dovezi concrete că aceste civilizaţii au existat. Se bănuie, se vorbeşte de Mu, de Atlantida... dar nimic palpabil.

R: Şi vrei să spui că tu crezi că noi ne tragem din maimuţă?

A: Nu. Dar asta vrea ştiinţa să demonstreze.

R: Este o aberaţie, căci nici organele, nici sângele primatelor nu sunt compatibile cu ale noastre. Nici până în ziua de azi nu s-a găsit acea verigă lipsă, care să confirme teoria lui Darwin.

A: Corect, dar nu există nici dovezi care să ateste că au mai existat civlizaţii avansate înainte de Cro-Magnon!

R: Îţi recomand să vizitezi Muzeul Omului din Paris. Acolo se găsesc printre multe alte vestigii, faimoasele pietre de la Lussac, vechi de 15000 de ani şi care arată oamenii îmbrăcaţi la fel ca noi, cu haine şi încălţăminte, cu părul aranjat.

A: Recunosc că nu l-am vizitat. Dar dacă există aceste dovezi, de ce nu se studiază, de ce nu se fac cunoscute aceste lucruri?

R: De ce nu se face cunoscută aşezarea neolitică din Gozel, unde s-au descoperit tăbliţe scrise, cu caractere aproape contemporane? Dacă acum ar fi un cataclism global, să zicem un potop ca cel biblic, în care ar muri 90 la sută din omenire, animale, plante, în care s-ar distruge oraşele şi cuceririle tehnicii, iar singurii supravieţuitori ar fi o mână de oameni, care s-ar adăposti în grote şi munţi, urmaşii lor, peste 50000 ani, ar spune că înaintaşii lor au fost primitivi, că aveau capacitate intelectuală redusă, că umblau îmbrăcaţi în haine şi încălţăminte făcută din piele de animale, etc. Toate maşinile, casele, avioanele, calculatoarele, sateliţii, se vor

transforma în praf şi nu va mai exista nimic care să ateste că noi am cunoscut ştiinţa, că am stăpânit spaţiul, că am fost civilizaţi. De ce nu se fac cunoscute descoperirile făcute la noi în ţară? Din câte am înţeles, există dovezi care atestă existenţa unor aşezări umane mult mai vechi decât cele recunoscute oficial. De ce nu se vorbeşte de scheletele uriaşe, cu aspect umanoid, descoperite acum câţiva ani?

A: Bine, dar totuşi, dacă există dovezi, de ce nu sunt cercetate, cine are interes să le ascundă?

R: Ştii, datorită poziţiei mele sociale, am venit deseori în contact cu persoane care fac parte din ceea ce se cheamă înalta elită ocultă mondială. Până să citesc *Inuaki* nu mi-am putut explica de ce aceşti indivizi erau atât de răi, dezinteresaţi, avari, cruzi, de ce toate trăsăturile negative pe care Dumnezeu le-a lăsat manifeste pe Pământ se regăseau preponderent în ei şi de ce întotdeauna banii erau ai lor. Am să îţi dau un exemplu. Cam prin 1998 eram în Austria cu soţul meu. El avusese o întâlnire de afaceri, care s-a terminat cu o masă festivă la care a trebuit să particip şi eu. Ca o încheiere a celor discutate, persoanele participante au concluzionat că etapele contractului vor fi asimilarea uzinei, apoi falimentarea ei, trecerea oamenilor în şomaj, vânzarea activelor spre a se recupera investiţia şi apoi vânzarea terenului pentru maximalizarea profitului. La auzul acestor vorbe m-am revoltat. Am întrebat ce se va întâmpla cu miile de muncitori, cu copiii lor, cu vieţile lor, ştiind că uzina respectivă este singura sursă de venit a zonei. Răspunsul lor: Ce te interesează? Eşti cumva Fecioara Maria şi noi nu ştim? Să crape de foame! Dă-i dracului de

sărăntoci! Cu cât mai puţini cu atât mai bine... au vrut revoluţie, democraţie... asta le dăm. Noi aveam pâinea şi cuţitul. Ei nu au nici măcar fărâmituri. Şi asta este doar începutul! Bineînţeles că am fost ridiculizată toată seara, până când a intervenit soţul meu. Acesta este doar un exemplu. Aş putea să îţi dau zeci.

A: Să ştii că nu toţi sunt la fel. Am prieteni, care deşi sunt sus pe scara ierarhică, nu au uitat de unde au plecat. Se străduiesc să facă bine, se implică, se zbat.

R: Şi reuşesc?

A: De cele mai multe ori. De aceea cred că contează în principal ce fel de om eşti, care este structura sa interioară. Rău poţi face foarte uşor, poate face oricine, binele este mai greu de făcut.

R: Şi dacă aceşti oameni există, de ce nu se fac auziţi? De ce nu iau poziţie? De ce se continuă jaful?

A: Din câte văd eu acum se reglează întrucâtva situaţia.

R: Da şi nu. Banii cei mulţi şi adevăraţi s-au făcut din afaceri cu statul. Cei care şi-au făcut suma stau acum potoliţi, dar dacă vor putea să o facă din nou o vor face. Nu au scrupule şi nici nu se satură. Vor cât mai mult, iar copiii lor sunt şi mai răi. Tu crezi că peste 3-4 generaţii se va mai întreba cineva de unde au banii, de unde sunt aceste averi? Vor fi afacerişti onorabili, cu principii şi cu tradiţii de generaţii.

A: Îmi poţi spune cine sunt aceşti îmbogăţiţi, cine erau ei înainte de 1989?

R: Preponderent sunt foşti comunişti sau copiii lor. Zicala lor este: la vremuri noi, tot noi! De fapt ar trebui să spun zicala noastră, căci şi eu fac parte din această tagmă. Mai sunt şi persoane care au ştiut să

speculeze momentul, au avut acel feeling al afacerilor, însă sunt foarte puţini.

A: Şi unde vor să ajungă? Care este scopul acestor caste?

R: Nu ştiu. Şi eu m-am întrebat adesea. Din ce am înţeles ideea este că poporul trebuie ţinut în priză, ocupat, spre a nu gândi. Trebuie să i se dea de muncă, din ce în ce mai mult, să i se inducă ideea că a parveni pe scara socială este posibil numai prin acumulare de bunuri, epatare, snobism, agresivitate, minciună, etc. De când am citit cartea ta am înţeles o grămadă de lucruri. Sunt convinsă că ei, annunnakki, există şi trăiesc printre noi şi chiar dacă nu au formă reptiliană, au suflet de drac. Din acest punct de vedere îmi doresc ca ceea ce văd eu că ne aşteaptă să se întâmple. Chiar dacă asta înseamnă să pierd tot ce am, mă refer la bunuri, poziţie, măcar aşa am şansa să o iau de la capăt şi îmi câştig înapoi sufletul.

A: Asta dacă mai supravieţuieşte cineva!

R: Vor fi foarte mulţi şi eu voi fi printre ei. Şi tu. Dar rămăsesem la 2009. Va fi anul marilor transformări. Societatea va începe să se transforme la nivel de conştiinţă colectivă. Din ce în ce mai mulţi oameni se vor trezi şi îşi vor pune întrebarea încotro ne îndreptăm. Asta va fi suficient, căci va genera o schimbare a mentalităţii. Oamenii vor fi din ce în ce mai greu de păcălit. Datorită apropierii de centrul galaxiei, intuiţia va deveni manifestă şi toţi vom înţelege anumite aspecte la nivel subtil. Asta va face ca misiunea celor care ne înrobesc să se apropie de final. Nu vom mai putea fi păcăliţi.

A: Şi cum crezi că ne vom da seama că ni s-a amplificat intuiţia?

R: Vom începe să primim informaţii la nivel subtil. Poate chiar răspunsuri mentale la întrebări nerostite, imagini, flash-uri, vise. Am impresia că primul semn al modificării stării de conştinţă îl reprezintă insomnia. Sunt medic şi am constatat că din ce în ce mai multe persoane au probleme cu somnul, probleme care sunt imposibil de rezolvat cu pastile. De altfel cred că este total nociv să se apeleze la chimicale. Acestea sunt blocante şi mai mult dăunează. Omul în loc să îşi modifice vibraţia se blochează pe o frecvenţă şi rămâne acolo. Nu poate avansa.

A: Şi atunci ce trebuie să facem?

R: Să medităm. Cred că un dialog interior ajută mult mai mult decât o pastilă. Sela îmi spune că pentru a accede la o nouă stare vibraţională trebuie să trecem prin anumite transformări, care de cele mai multe ori sunt dureroase. Chiar dacă este vorba despre o stare de sănătate deficitară, de schimbări majore în existenţa noastră, de pierderi ireparabile, de stări conflictuale aparent fără ieşire, nu trebuie să disperăm. Toate acestea sunt semne că ne aflăm pe calea schimbării, că a sosit momentul în care trebuie să renunţăm la vechile paradigme. Trebuie să înţelegem că toate aceste semne ne sunt date spre a ne trage de mânecă; ceva din ce facem, modul de gândire, percepţia noastră asupra lumii este greşită şi trebuie schimbată şi ce mod mai bun ar putea găsi Universul de atenţionare decât să ne pună piedici, să ne blocheze.

A: Asta este un lucru bun, însă din păcate puţini sunt cei care conştientizează faptul că ceea ce li se întâmplă este o atenţionare. Oamenii văd mai mult că ghinionul s-a abătut asupra lor şi nu ştiu de ce.

R: Era mult mai simplu dacă Universul îţi putea da un telefon sau trimite o scrisoare pentru a-ţi explica… dar asta este. De asemenea am văzut o creştere a incidenţei cancerelor. Şi acest aspect se datorează modificărilor vibraţionale prin care trece Universul. Şi soarele s-a schimbat. Asta spune Sela. Trebuie să avem grijă şi să nu ne mai expunem fără protecţie razelor solare. Cel puţin până în 2013, spre sfârşitul anului, când va începe reglarea acestor aspecte.

A: Dar, după cum spuneai, maximul de activitate solară va fi în 2012.

R: Da. În acest an vom fi bombardaţi, din punct de vedere energetic şi electromagnetic, atât de Soare cât şi de apropierea de centrul galaxiei. Vom vedea, chiar începând cu anul acesta, că o nouă formă de energie, necunoscută, venită tocmai din centrul galaxiei, ne invadează spaţiul terestru. Acest lucru va duce la creşterea activităţii magmei, care, la rândul ei, va crea anomalii ale câmpului magnetic terestru. Toate aspectele combinate vor da dureri de cap, lapsusuri, stări depresive, morţi bruşte aâtt în rândul păsărilor cât şi a vieţii acvatice, iar în unele regiuni chiar în rândul populaţiei.

A: Dar, până acolo, mai avem de înfruntat anul acesta şi anul viitor cu război…

R: Anul acesta va fi hotărâtor. [În] funcţie de calea pe care guvernanţii o vor alege, vom vedea viitorul.

A: Şi când va trebui făcută această alegere?

R: Dacă întreb, mi se răspunde că în noiembrie va fi puntul crucial. Din păcate nu depinde de noi, ci mai mult de America. Din câte văd eu acolo se va da

bătălia finală. Ei sunt cei care vor hotărî soarta lumii.

A: Dar de ce ei? Cu ce ne afectează pe noi?

R: Ei sunt cei care hotărâsc. De altfel, ei stăpânesc economia mondială. Acest lucru este cert, fie că ne convine, fie că nu. Toate statele lumii au în program racordarea la gândirea americană, la modelul lor de viaţă. Banii vin de la ei, ei sunt participanţi activi la hotărârile privind soarta lumii, deci într-un fel noi toţi ceilalţi am căutat-o cu lumânarea. Acum vom avea parte de ceea ce am semănat.

A: Dar spune-mi, dacă întrebi ce va fi în America în mai 2010, ce ţi se răspunde?

R: Foamete, război, şomaj, frică, sinucideri, crime...

A: Nu este o imagine prea plăcută!

R: Văd oameni disperaţi, copii plângând, văd mulţi morţi şi cozi lungi. Parcă zeci de mii de oameni cer ajutor.

A: Şi Europa în 2010?

R: Foamete, secetă, răscoală, şomaj...

A: Şi în România?

R: România o văd cumva mai liniştită. Şi la noi va fi o creştere a şomajului, o lipsă acută de bani la nivel general, dar nu văd foamete. Poate din cauza faptului că noi putem cultiva? Că noi nu am pierdut încă legătura cu pământul? Însă de departe America va fi cea mai afectată. Cum spuneam la început, dolarul nu va mai avea valoare.

A: Dar asta va afecta doar temporar. Se va găsi o altă monedă.

R: Va afecta toată planeta. La nivel global. Vor înceta schimburile comerciale şi acest lucru va duce la foamete. Sunt multe ţări dependente de import.

A: Da, dar se va găsi o modalitate de înlocuire a monedei.

R: Dacă s-ar dori, s-ar putea găsi, însă cei care conduc lumea doresc ca aceste lucruri să se întâmple spre a putea introduce banii virtuali. Adică totul este planificat. Nu contează câţi mor, sunt pagube colaterale.

A: Poţi fi un pic mai explicită?

R: Faptul că Pământul trece acum prin nişte schimbări majore vine de la Dumnezeu. Faptul că noi ne transformăm, că avem şansa să fim în faţa unui nou început, vine tot din Matricea Divină. Cei care ne conduc ştiu aceste lucruri de mult timp. Ei s-au pregătit şi aşteaptă. Vor să fructifice aceste aspecte în favoarea lor. De aceea vor specula totul la maxim. Vor lăsa ca aceste lucruri să se întâmple, va fi foamete, război şi disperare şi ei vor veni în chip de salvatori, cu o monedă unică virtuală, cu cip-uri implantate, cu un sistem universal de asigurări, cu raţionalizări şi cu speech-ul că tot ceea ce s-a întâmplat este din vina oamenilor, a încălzirii globale, a exploatării abuzive, etc. În acest mod, ei vor coordona resursele planetei, sistemul monetar, apa, aerul, viaţa, educaţia, totul. Nu vezi că este o aberaţie? Ei, adică guvernele, sunt cele care au coordonat aceste lucruri şi până acum; doar câteva familii au exploatat bogăţiile subterane şi cu toate acestea ni se spune că noi suntem de vină. Noi, nu ei. Este o tactică de manipulare perfectă. Cu cât ni se spune mai des, cu atât sentimentul de vină devine mai pregnant, până când ne va fi ruşine de noi

înşine şi de înaintaşii noştri şi atunci când va veni acel plan salvator, miraculos, îl vom accepta pe nerăsuflate, având chiar conştiinţa împăcată că ceea ce facem, facem bine, că este pentru viitorul copiilor noştri. Care viitor? De sclavi?

A: Asta aşa este. Ştii ce nu înţeleg? David spunea că ei nu vor mai corespunde vibraţiei Terrei, că vor trebui să plece.

R: Vor muri foarte mulţi, însă vor rămâne la fel de mulţi. Sunt urmaşii celor cu sânge de anunnakki. Ei au acceptat amestecul sangvin special pentru a gestiona situaţia. Am înţeles asta abia după ce am citit *Inuaki*.

A: Dar nu pot fi toţi răi!

R: Eu cred că toţi sunt răi. Şi mai cred că în rândul familiilor lor au supravieţuit doar cei care au ca manifeste trăsăturile negative. De altfel, modificarea genetică nu mai este de mult o necunoscută, aşa că nu văd care ar fi problema să îşi creeze urmaşi după chipul şi asemănarea lor şi care să fie apţi să populeze o Terra cu o vibraţie nouă.

A: Tu îi poţi simţi, vedea, intui pe cei cu sânge de anunnakki?

R: Dacă întreb mi se răspunde, însă nu am ştiut de aceste lucruri înainte de a citi cartea, aşa că experienţa mea este limitată. Vreau chiar să mă concentrez asupra acestui aspect.

A: Dar tu ai sânge de-al lor?

R: Nu am întrebat şi nu vreau să întreb. Nu aş putea duce informaţia dacă răspunsul ar fi pozitiv şi de aceea, în ceea ce priveşte familia mea, vreau să ştiu cât mai puţine lucruri de acest gen.

A: Referitor la anul acesta, ce îmi mai poţi spune?

R: Anul acesta, cei în drept vor recunoaşte că există anomalii geomagnetice. Adică, că la nivelul Pământului au început să apară semne că polii magnetici tind să se schimbe.

A: Şi David a menţionat acest lucru.

R: Şi eu văd ca fiind adevărat. Cum spuneam acest lucru va fi recunoscut, dar efectiv schimbarea va avea loc în 2012.

A: Dar ce efecte vor fi anul acesta legat de aceste perturbaţii?

R: Mi se spune că avioanele, păsările şi mamiferele marine vor fi extrem de afectate. Insectele vor deveni agresive şi vor avea un comportament anormal. Cu cât ne vom apropia de toamnă, cu atât se vor intensifica. Tot anul acesta vor creşte în frecvenţă aşa-zisele fenomene OZN. Din câte văd eu, asemenea aparate se vor vedea preponderent în America de Sud şi nordul Europei.

A: Asta înseamnă că nu suntem singuri! Este un lucru bun.

R: Sela spune că multe din aceste aparate sunt extraterestre şi că vin să supravegheze gradul de scăderea a câmpului magnetic.

A: Cum adică multe? Şi restul?

R: Restul sunt altceva.

A: Ce?

R: Nu ştiu să îţi spun, dar dacă mă concentrez, văd oameni ca noi, însă îmbrăcaţi în costume albe şi cu măşti pe faţă, aplecaţi în jurul unor nave ovoidale. Întreb unde sunt şi mi se răspunde Nevada. Întreb dacă sunt OZN-uri şi mi se spunne că sunt pământene. Care este scopul lor? Dezordine, dezechilibru, spaimă. Atât îţi pot spune. Am încercat

să intru mai în profunzime, însă nu primesc nici o informaţie.

A: Şi celelalte OZN-uri reale, ce este cu ele?

R: Sunt venite să ne supravegheze. Problema este că văd două tipuri de asemenea maşinării. Unele le simt prietene iar altele cumva agresive. Dacă încerc să pătrund mai în amănunt, ceva mă blochează şi mi se spune că anul 2011 va aduce cu sine o mare revelaţie referitoare la acest lucru, până atunci nu este problema mea. De altfel, este normal să mi se răspundă aşa!

A: De ce?

R: Deşi văd cu ochii minţii aceste aşa-zis farfurii zburătoare, deşi le simt vibraţia, eu nu cred în ele. Sigur, sunt convinsă că acolo, afară, în largul Universului mai există alte forme de viaţă, însă mintea mea refuză să conceapă că aceştia ne-ar putea vizita. Eu pur şi simplu nu pot percepe cu înţelegerea mea limitată întâlnirile de gradul trei.

A: Sunt oameni care pot depune mărturie că există, sunt cărţi, articole, poze...

R: Şi eu le văd în interiorul meu. Şi ce? Asta nu m-a putut convinge. Aşa gândesc eu.

A: Dar dacă te concentrezi asupra anului în care vor fi aceste dezvăluiri, ce ţi se spune?

R: Atenţie! Veţi fi înşelaţi! Mai mult de atât nu văd, dar simt că ne paşte un mare pericol, ca şi cum am fi ameninţaţi.

A: Adică vor încerca să ne atace?

R: Nu pot răspunde la această întrebare. Văd doar că sunt de două feluri: buni şi răi.

A: Te rog, chiar dacă nu crezi, o poţi întreba pe Sela ce este cu ei?

R: Sela spune că vom fi agresaţi de unii, respectiv cei care au legătură cu actuala orânduire, dar că ceilalţi ne vor fi de mare ajutor, în special după 2012. Totuşi, eu nu pot crede aceste lucruri!

A: Din păcate, înţelegerea noastră pământeană este limitată. Cel mai adesea, noi suntem cei care ne blocăm accesul datorită unor idei preconcepute.

R: Aşa este, dar eu nu pot trece de această limită!

A: Dacă ar fi să concluzionăm, ce ai putea spune despre anul 2009?

R: Este anul marilor schimbări, la toate nivelurile, economic, social, cultural, uman. Eu văd că în acest an se va hotărî soarta omenirii. Văd economia în pericol de a fi distrusă, foamete, răscoală, boli, lipsă de bani şi probleme climaterice extreme, în toată lumea, probleme care vor escalada către sfârşitul anului când vom vedea iminenţa unui război.

A: Din păcate, am convingerea că asta ne aşteaptă, însă să ştii că România va fi cumva ferită. La noi nu va ajunge efectiv acest război. Vom fi apăraţi, protejaţi, într-un mod miraculos. Sigur, vom avea de suferit ca economie, vor fi şi la noi probleme, dar de alt gen.

A: Îmi poţi detalia?

R: Din câte văd eu, România va fi într-o perioadă de acalmie. Văd oameni îngrijoraţi, supăraţi, văd secetă, furtuni, caniculă, frig năprasnic, văd furie şi mici conflicte interne, dar nu văd distrugeri masive, foc, oameni ucişi. Mi se spune că noi vom fi înconjuraţi de război din toate părţile, totuşi nu vom participa activ. Îmi apare ca şi când ţara noastră ar fi sub un clopot uriaş de energie benefică, care ne protejează. Cam atât pentru azi. Vom continua data viitoare.

R: Astăzi doresc să continuăm discuţia de la anul 2010.

A: Te rog.

R: Anul 2010 va fi anul marilor adevăruri. Într-un mod magic, omenirea va începe să înţeleagă anumite aspecte. Adevăruri majore vor fi revelate şi cei ce ne conduc vor fi demascaţi. La început vor fi foarte puţini cei care vor crede, însă, cu cât ne vom apropia de 2011, cu atât numărul lor va spori. De fapt, în august-septembrie 2009, voci, din diverse locuri de pe glob, vor începe să vorbească, scoţând la lumină anumite secrete, însă amploare vor căpăta abia în anul următor. De asemenea, 2010 va fi anul fenomenelor extreme. Clima se va înrăutăţi atât de mult încât anumite locaţii vor trebui evacuate. În unele zone va fi atât de frig încât oameni vor fi siliţi să îşi părăsească casele. Va fi secetă şi foamete la nivel global. O nouă epidemie îşi va face apariţia, deşi, în prima fază, nu va face victime. Oamenii vor deveni dependenţi de ajutorul statului. Mâncarea, medicamentele şi utilităţile se vor scumpi enorm.

A: Dar nu se poate face nimic pentru a preveni aceste lucruri?

R: Nu văd cum. Nu ştiu dacă toţi guvernanţii noştri sunt informaţi de ceea ce ne aşteaptă în viitor; iar cei ce ştiu, de ce ar interveni? Ei au un plan bine pus la punct.

A: Şi în România va fi la fel de rău?

R: Nu. Eu văd că la noi va fi bine. Adică mult mai bine comparativ cu restul lumii. Dacă întreb unde o să fie rău, mi se răspunde că în ţările dependente de dolar. Deci la noi nu. De altfel, dacă mă concentrez şi întreb România în 2010 imaginile care îmi apar

sunt întrucâtva liniştite. Văd doar secetă şi furtuni, supărare, îngrijorare, dar nu văd război, foc, disperare. Dacă, dimpotrivă, întreb America 2010 văd foamete, cozi lungi, oameni panicaţi, şomaj, furturi, crime, răzmeriţă şi, mai presus de toate, văd şiruri lungi de maşini care se îndreaptă către munţi sau alte locaţii.

A: Către munţi? De ce?

R: Cred că vor avea probleme cu apa, încă de anul acesta. Ţi-am spus că de mică am în cap imagini cu apă, munţi de apă năvălind în oraşe. Cam asta văd eu că se va întâmpla acolo.

A: Dar Europa va fi afectată de apă?

R: Da, dar în mai mică măsură. La noi apa va fi problema anului 2013. Anul acesta şi la anul Europa va avea probleme minore doar la nivelul caostelor. Îmi apare ca şi cum apa ar înainta cu câţiva metri, însă nu văd a fi ceva catastrofal. Aici va fi secetă sau furtună şi hrana va fi problema. De asemenea, la anul, Europa se va confrunta cu seisme şi probleme vulcanice, însă nici acestea nu au un aspect catastrofal. Cel mai grav va fi în China şi Japonia.

A: Îmi poţi spune dacă România va fi lovită de un seism major?

R: Eu văd că da. Sela îmi spune că trebuia să fi fost deja, însă a fost amânat.

A: Asta este bine. Înseamnă că viitorul poate fi modificat!

R: Momentan eu văd cutremurul ca fiind la anul, dar nu văd mii de morţi sau pagube imense. Văd ceva blocuri căzute, oameni speriaţi, însă vor fi mai puţine pierderi ca în ’77. Mai există o posibilitate de producere a unui seism în septembrie – octombrie anul acesta, dar nu cred că este ceva sigur. Îmi vine

în minte ca perioadă, dar nu pot vizualiza imagini iar acest lucru mă face să cred că este posibil să nu fie.

A: Poate reuşim şi facem ceva ca să îl evităm!

R: Cred că este suficient să ne trezim. Dintotdeauna am avut credinţa că noi ne putem schimba soarta.

A: Şi eu am convingerea că suntem participanţi activi la crearea viitorului. Cred că putem schimba traiectoria prin trezirea colectivă şi racordarea la Matrice.

R: Eu am avut experienţa modificării. Am avut unele viziuni care, după un an, s-au modificat. Asta înseamnă că ceva sau cineva a intervenit şi ne-a schimbat soarta. Dar, cu toate acestea, anul viitor va aduce probleme la nivelul scoarţei terestre. Din câte înţeleg, eu sunt generate în principal de undele electromagnetice venite din spaţiu, unde pe care nu le putem controla. Aceste bombardamente vor afecta şi populaţia. Migrenele şi stările de oboselă se vor intensifica, vom experimenta vise puternice sau, din contră, insomnii, iar, la nivel general, vom fi apatici şi cu tonus scăzut. Peste toate acestea se va suprapune căderea sistemului bancar şi şomajul masiv. La nivel global.

A: Când spui căderea sistemului bancar, te referi la căderea dolarului?

R: În primă fază, dar, pe termen lung, văd a fi o problemă generală. La început, chiar din această toamnă, piaţa economică americană va intra în declin, declin care va continua în anul viitor, pentru ca spre jumătatea anului să se extindă în toată lumea. Cel mai rău, din acest punct de vedere, va fi în anul 2011. Şi noi vom simţi aceste probleme chiar de la mijlocul anului viitor, însă cel mai afectaţi vom

fi tot în anul următor. Îţi dai seama că, dacă dolarul cade, panica se va instala pe toate pieţele bancare şi chiar dacă noi nu suntem, la început, direct implicaţi, acest lucru ne va marca. Oricum, piaţa monetară va avea un comportament ciudat, anormal, care se va întinde pe parcursul următorilor doi ani.

A: Dar, efectiv, când va începe această cădere?

R: Octombrie-noiembrie 2009. La început, va părea că totul potae fi ţinut în frâu, însă va fi doar o amăgire. Haosul va începe cam prin primăvara viitoare. După cum spuneam, vor începe scumpirile. Dacă întreb cu ce vom plăti în 2011, mi se spune că la troc, cu produse, cu aur, cu argint sau cu muncă.

A: Groaznic! Eu totuşi nu pot crede! Noi suntem dependenţi de hrană, utilităţi, sistem de sănătate, etc.

R: Sela spune că, la începutul anului viitor, omenirea va dispune de o nouă sursă de energie, neimaginată până în prezent, care va fi perfecţionată şi pe care o vom putea folosi în câţiva ani. O energie benefică, nepoluantă.

A: Deci avem şi veşti bune!

R: Multe veşti bune, dar după 2014.

A: Dacă ar fi să îmi descrii anul 2010 în câteva cuvinte, ce mi-ai putea spune?

R: Anul disperării, al foametei, al cutremurelor, al fenomenelor extreme, al războiului, al trezirii la nivel individual, al dezvăluirilor şi al sacrificiului.

A: Să înţeleg că acestea ne sunt date spre a ne trezi?

R: Sunt convinsă că ăsta este scopul, dar la fel sunt sigură că oamenii vor lua totul la modul personal. Nu ştiu câţi vor înţelege aceste aspecte în adevăratul lor sens.

A: Ai fi uimită să vezi cât de mulţi sunt cei care ştiu cumva instinctiv că noi suntem pe o cale a schimbării, a înnoirii şi că acest drum ne duce cumva mai aproape de Dumnezeu.

R: Eu văd clar că această cale ne duce către un nou început benefic din toate punctele de vedere. Vreau să te asigur de acest lucru. Poate că, în primă fază, vom fi înspăimântaţi, derutaţi, dar dacă avem credinţă, dacă ne dorim ca lumea în care trăim săse schimbe, trebuie să ne asumăm rolul de formatori ai viitorului. Este pentru noi şi pentru urmaşii noştri.

A: Deci aşa vezi tu anul 2010?

R: Da. Apoi 2011 va fi anul în care oamenii vor reuşi să îi demaşte pe cei care ne conduc de milenii. Văd ca şi cum un văl mare şi gros de ceaţă se ridică şi se va porni o trezire la nivel global. De asemenea, văd mişcări la nivelul organizaţiilor ezoterice. Ca şi cum capătă noi potenţe. Ei vor fi cei care vor începe să vorbească şi culmea este că vor fi ascultaţi şi înţeleşi. Un nou lider spiritual îşi va face apariţia în lume, altul în Rusia şi apoi un altul în România.

A: Adică se va naşte?

R: Nu. Va începe să vorbească.

A: Este bărbat?

R: Da, dar organizaţia din care face parte este condusă de o femeie.

A: Îl vezi cum arată? Îi ştii numele?

R: Nu îl pot vedea. Nu mi se dă voie. Văd doar lume multă strânsă în jurul lui şi aud că vorbeşte despre libertate şi despre drepturile omului. Dacă întreb cum îl cheamă, mi se spune că nu am voie să aflu.

A: Poate pentru a-l proteja!

R: Posibil.

A: Mai vezi ceva în legătură cu el?

R: Văd că din ce în ce mai mulţi oameni se îndreaptă către el. Sunt şi mulţi din afara ţării. Vin să îl cunoască. De altfel o să vezi că în următorii ani din ce în ce mai mulţi străini vor vrea să se mute la noi.

A: De ce?

R: România are un loc special în planul Tatălui şi probabil că ei simt asta instinctiv. Poate au la rândul lor o misiune, poate trebuie să fie salvaţi!

A: România va fi cruţată?

R: [Şi] noi vom fi afectaţi, însă nu la fel de mult ca restul lumii.

A: Şi acest bărbat pe care tu îl vezi, va fi conducătorul nostru?

R: Sela spune că nu, căci nu va vrea, va fi mai degrabă un lider spiritual. Va apărea exact atunci când omenirea va fi în colaps şi acest lucru va fi resimţit şi la noi.

A: Ce înţelegi prin colaps?

R: Sistemul economic actual nu va mai exista. Populaţia va avea lipsă de hrană, medicamente şi utilităţi. Sectoare întregi din domeniul industriei vor dispărea. Societatea însăşi se va modifica. Aceste schimbări majore vor avea apogeul în 2011. La sfârşitul acestui an lumea din punct de vedere economic va arăta altfel.

A: Mai bine?

R: Nu, mai rău. Până şi mai marii conducători ai lumii vor fi cuprinşi de disperare. Averile lor vor dispărea asemeni fumului. Oamenii se vor revolta împotriva lor şi îi vor înlătura. Vor încerca să se ascundă, să mimeze, însă vor fi prinşi şi arătaţi

lumii. Este anul în care vor trebui să dea socoteală. Omenirea va fi înfometată, bolnavă, disperată.

A: Dar, la nivelul climei, 2011 ce va aduce?

R: Vor continua fenomenele extreme. Problemele care vor apărea deja de la sfârşitul lui 2009, legate de apă, se vor intensifica şi vor avea aspect de catastrofă ecologică. Nu ştiu cum să te fac să mă înţelegi! Văd ca şi cum apa, la nivelul oceanului planetar, se încălzeşte. Văd mulţi peşti şi mamifere marine moarte. Văd păsările zburând dezorientate deasupra unor valuri anormal de mari. Dacă întreb care este cauza, mi se răspunde că apa este caldă şi toxică, ca şi cum ar fi lipsită de oxigen. Hrana marină încetează să mai existe. Ştii, am văzut într-o viziune un delfin pe moarte şi mi-am dorit să înţeleg ce se întâmplă cu el. Imediat am fost cuprinsă de o stare de arsură la nivelul corpului şi o senzaţie de sufocare. Simţeam ca şi cum o presiune uriaşă mă apăsa din toate părţile, blocându-mi cutia toracică. Am întrebat care este cauza şi mi s-a răspuns că soarele este bolnav. Îţi dai seama că această catastrofă va declanşa un lung lanţ de reacţii. Cei care sunt dependenţi de acest tip de hrană, vor fi privaţi, va dispărea pescuitul ca ocupaţie, nivelul dioxidului de carbon va creşte, iar cadavrele peştilor vor genera mirosuri groaznice datorită descompunerii. Tot în acest an se va observa o modificare a curenţilor oceanici, care va duce către o schimbare aberantă a climei continentale. Văd regiuni deşertificate, aride, uscate, pârjolite de secetă, iar, pe de altă parte, am în cap imagini cu o Europă asediată de furtuni şi ploi torenţiale. Văd oameni cu haine groase în plină vară. În Anglia am impresia că vor fi inundaţii masive. De asemenea,

văd că la Polul Nord gheaţa va fi istorie şi că un nou teritoriu va apărea de sub apă. Tot în acest an, epidemia de care îţi vorbeam că va apărea la începutul anului 2010 va face ravagii. Vor fi sute de mii de morţi.

A: Şi guvernele vor face ceva?

R: După cum îţi spuneam, oamenii se vor trezi. Vor căuta răspunsuri şi vor afla noi adevăruri. Cei ce ne conduc se vor întruni în repetate rânduri, dar văd că fără rezultat. Oamenii vor începe să înţeleagă că au fost minţiţi, manipulaţi, înşelaţi. Vor dori să îşi aleagă alţi lideri, iar, la nivel global, acest lucru se va manifesta ca o revoltă. Va începe întâi timid, apoi va cuprinde întreaga Terra. Aceste frământări vor dura cam trei ani, după care o nouă orânduire va fi instaurată. Va fi o conducere democratică, globală, unificatoare. Dar am să îţi vorbesc despre asta mai încolo.

A: Deci anul 2011 va fi anul...?

R: Trezirii la nivel de conştiinţă colectivă, transformăii, al adevărului şi – îmi vine în minte, deşi nu aş vrea să spun acest lucru – al morţii.

A: Poate al morţii din punctul de vedere al orânduirii. Moare vechiul şi se naşte noul!

R: Sper. Ştii, am sentimentul că ceea ce se va întâmpla în acest an va avea efect pe termen lung. Este ca şi cum acum se aşează temelia unei construcţii care va trebui să ţină sute de ani.

A: Anul 2012 ce va aduce?

R: În primul rând: erupţii solare puternice, care vor destabiliza aparatura electronică şi sistemul de distribuire a energiei.

A: Adică ne vom întoarce în comuna primitivă?

R: Nu. Va fi momentul în care noua formă de energie va putea fi folosită. Cred că asta este planul Tatălui. Ne forţează cumva să luăm măsuri, să reacţionăm, spre binele nostru. Chiar dacă ea nu va putea fi implementată total, la nivel global, ea îşi va face simţită prezenţa. Tot în acest an tot ceea ce înseamnă trecut economic, social, politic va fi şters, va căpăta noi înţelesuri, va fi modificat. Acest lucru se va datora în prinicipal apropierii Terrei de centrul galaxiei. Asta va face ca oamenii să experimenteze o nouă formă de conştiinţă.

A: Ce fel de conştiinţă? Cum se va manifesta ea?

R: Vom începe să fim uniţi. Vom înţelege că suntem părţi ale unui întreg. Şi noi şi sistemul solar şi mai departe putem extrapola la nivelul întregului Univers. Odată cu ridicarea vibraţională, vom avea acces la noi informaţii şi ne vom putea racorda la Matricea Divină. Acest lucru se va transforma, în primă fază, în interior, iar mai apoi la nivel fizic.

A: Cum fizic?

R: Omul care este unit cu Dumnezeu este Omul Frumos. Uită-te şi tu în jurul tău, la cei care îl iubesc pe Dumnezeu, uită-te la ochii lor, la starea lor, la cât sunt de armonioşi. Ştii, eu l-am cunoscut pe părintele Arsenie Boca. I-ai văzut chipul, lumina interioară, pacea, sfinţenia pe care o emana?

A: Ai vorbit cu el?

R: Da, puţin; mi-a fost frică. Nu vroiam să îmi vadă capacităţile, să mă dea de gol, eram cu mai multe persoane. M-a mângâiat pe cap şi mi-a spus: copil drag, grea misiune ţi-ai ales. Acum îmi pare rău că nu l-am căutat să îl întreb despre mine, despre misiunea mea, însă este tardiv. A fost un sfânt şi am convingerea că de acolo de sus ne

veghează. A fost lumina care a călăuzit mii de suflete către mântuire. Sunt curioasă dacă el ştia ce ne aşteaptă, dacă vedea unde vom ajunge?

A: Cu siguranţă. El ştia toate aceste lucruri. Le-a vorbit multora, poate nu explicit, despre timpurile care vor veni, dar aceştia fiind oameni simpli nu pot fi auziţi, iar biserica nu are nici un interes să le consemneze mărturiile. Aşa-i la noi. Eu m-am obişnuit cu genul ăsta de reacţii. Nu vezi că tot ceea ce nu este conform cu dogma sau politica nu există? Noi trebuie să credem în ceea ce ni se spune, să facem cum vor ei, să reacţionăm în baza unor modele învăţate şi să gândim în limita impusă. Atât. Asta este menirea noastră pe pământ.

R: Asta a fost. Lucrurile se vor schimba definitiv. Am trăit mult prea mult în întuneric. În curând vom fi proprii noştri stăpâni. După ce vor înceta transformările la nivelul Terrei şi al omenirii vom conştientiza că suntem altfel, noi, ca şi cum ne-am fi născut din nou.

A: Îmi mai poţi spune ceva despre anul 2012?

R: Va fi anul în care populaţia se va simţi rău. Tot datorită presiunii galactice, vom experimenta stări de-a dreptul aberante, de la furie la extaz, de la frică la încredere excesivă. Trebuie să îţi mai spun că această uriaşă presiune va afecta şi Pământul. Acesta îmi apare ca şi cum ar fi strâns într-o menghină gigantică, care face ca interiorul său să se contracte, iar acest lucru va duce la noi explozii vulcanice, cutremure, vânturi haotice şi fenomene extreme. Toate acestea vor avea ca final inversarea polilor magnetici.

A: Când se va întâmpla acest lucru?

R: La sfârşitul anului 2012, începutul lui 2013.

A: Care va fi efectul?

R: Va fi un dezastru total. Pământul se va zgudui sub intensitatea cutremurelor, a vijeliilor, rafale de ploi vor spăla coastele sale şi aşa lovite de valuri, pământ nou va apărea în diverse zone, dar cel mai masiv în zona Australiei, vaste teritorii vor fi înghiţite de ape.

A: Şi în România?

R: Şi noi vom avea o problemă cu apa. Vom pierde părţi din teritoriu, datorită schimbărilor de la nivelul scoarţei. La fel şi Rusia. Va pierde o bucată bună din nord. Văd că şi Moscova va avea ceva probleme. Italia, Anglia şi nordul Europei vor fi foarte afectate, la fel şi o parte din Franţa.

A: Cât vor dura aceste furtuni, cutremure?

R: Trei luni. Timp de trei luni vom fi zguduiţi de aceste fenomene.

A: Adică trei luni continuu vom avea cutremure, furtuni şi erupţii vulcanice?

R: Da, dar nu continuu, nu peste tot în acelaşi timp. Vor fi prezente timp de trei luni în diverse locuri. Oamenii vor căuta adăpost, dar nu vor găsi nici măcar în munţi. Ce este dat să se întâmple se va întâmpla, indiferent unde fugim sau ne ascundem! Trebuie să îţi mai spun că este important ca începând cu anul acesta să evităm statul la soare, iar din 2011 este interzis total. Soarele care a fost cândva prietenul nostru, se va transforma pentru o scurtă perioadă de timp în duşman. De altfel, nimănui nu îi va mai arde de plajă. Vom avea alt gen de probleme.

A: Ce fel de probleme?

R: Datorită cutremurelor şi furtunilor, apa potabilă va fi greu de găsit. Hrana va fi şi ea o

problemă. Se va face apel la rezerva naţională. Medicamentele vor fi raţionalizate, iar peste toate acestea se va suprapune lipsa parţială a curentului electric. Dar te rog să nu vezi aceste lucruri ca pe ceva rău. Gândeşte-te că pentru a ne crea confort şi a ne simţi importanţi, am găurit pământul, l-am chinuit, l-am poluat, ne-am bătut joc de semenii noştri, ne-am dezumanizat. Poate că a venit rândul să plătim pentru faptele noastre! După ce vom înfrunta aceste schimbări vom fi altfel, vom fi Oameni.

A: Deci greul ne aşteaptă abia în 2012-2013?

R: Da. Atunci vor avea loc cele mai mari schimbări din punct de vedere geografic. După ce totul se va linişti, harta lumii va arăta altfel.

A: Cum?

R: După cum ţi-am mai spus, nordul Europei va fi sub apă, la fel ca şi o parte din Rusia, Anglia va fi cam la jumătatea mărimii actuale, China va pierde [o] mare parte din teritoriu, la fel ca şi Japonia, Australia va fi de două ori cât este, căci pământ nou va ieşi din ocean, Italia va pierde teren în favoarea apei, în special în sud, Spania îşi va pierde [o] bună parte din teritoriul de pe coastă, Franţa la fel, Monaco va fi afectat aproape total, America de Nord va avea o mare în interior şi va pierde teritorii de jur împrejurul coastelor, Canada va pierde o bucată din nord, America de Sud va pierde din teritoriu, dar vor apărea în jurul ei noi insule mari. Africa va fi cel mai câştigat continent, cred că din cauză că a fost cel mai oropsit, căci va deveni oaza de verdeaţă a lumii. Va fi cel mai bun loc de cultivat din lume. Va fi un fel de grânar. Asta nu înseamnă că va rămâne la mărimea actuală. Ca proporţie îşi va păstra cam

70% din teritoriu intact. Polul Nord va fi verde iar la polul Sud văd ca şi cum noi munţi s-ar ridica din actualul sol. Trebuie să înţelegi că tot ceea ce înseamnă coastă sau ţărm va dispărea. Apa va intra în adâncul continentelor, modificând conturul. Cam asta văd eu referitor la modificări geografice. Toate aceste imagini sunt însoţite de zgomote asurzitoare, de apă mugind, de vuiet, de urlete, de vânt şuierând. În urma acestor cataclisme populaţia Terrei va scădea dramatic. Cei ce vor rămâne vor putea depune mărturie despre aceste schimbări epice. Vreau să înţelegi clar un lucru: după aceste evenimente, oamenii vor fi altfel.

R: Cum?

A: Vom fi mai buni, mai umani, mai credincioşi.

A: Asta datorită fricii!

R: Poate, însă supravieţuitori vor fi cei care au iubirea în suflet. Numai cei cu reale calităţi vor putea merge mai departe.

A: Asta este bine, căci de prea multă vreme trăim într-o conjuraţie a mediocrităţii!

R: Eu simt că asta este şansa noastră. Poate că vom pierde fiinţe sau bunuri, poate că viaţa noastră se va schimba definitiv, poate chiar vom muri, însă trebuie să vedem timpul ce va veni ca pe o mare oportunitate, o reuşită. În sfârşit, cineva acolo sus este de partea noastră şi a hotărât că nu se mai poate continua aşa. Eu cred cu toată tăria în binele din om. Noi suntem fiinţe nobile, putem fi buni, altruişti, miloşi. De ce să fim răi, plini de ură, haini, lacomi? Cine ne-a făcut să fim aşa? Cine ne-a modificat conştiinţa în asemenea hal încât să acceptăm pasivi toate mizeriile, urăciunile, crimele, promiscuitatea? De ce urâm animalele? Am văzut la

ţară oameni care muşcau dintr-o halcă de câine în timp ce un câine prins în lanţ, slab, numai piele şi os, se uita la ei cu ochi trişti. Oare dacă îi dădeau o bucăţică din mâncarea lor flămânzeau? Se anemiau? Ce ne costă să mângâiem un cal? Să admirăm o floare? Cât ne ia să felicităm un coleg pentru reuştia lui? Mă uit la aceste lucruri şi îmi dau seama că suntem anormali. Ne-am îndepărtat de Dumnezeu în asemenea hal încât nimic nu ne mai bucură. Poate zâmbim când ne schimbăm maşina sau când ne mai cumpărăm o locuinţă, însă am uitat cu desăvârşire să preţuim viaţa, sub toate formele ei.

A: Asta cam aşa este.

R: Spune şi tu: care crezi că ar fi rostul continuării societăţii actuale? Încotro ne ducem?

A: Şi eu cred că trebuie făcută o schimbare, aşa nu se mai poate continua, însă am văzut-o ca pe o schimbare lentă, mai mult la nivel de conştiinţă. Speram ca lumea să se trezească singură şi să îşi dea seama că mergem într-o direcţie greşită. Ceea ce îmi relatezi tu mi se pare mult prea radical.

R: Nu crezi că am fost mult prea mult iertaţi? Poate că şi Dumnezeu s-a săturat de noi, de ifosele noastre.

A: Spune-mi, ai întrebat vreodată cine sunt cei ce vor rămâne pe Terra?

R: Sela spune că cei care vor rămâne sunt cei ce au fost de la început şi mai sunt şi cei care pot înţelege schimbarea, care pot învăţa, care se pot restructura în gândire şi cel mai important lucru, cei în sufletul cărora nu s-a stins flacăra divină.

A: Cum adică cei ce au fost la început?

R: Cei care au fost aici la facere, au călătorit în timp spre a fi din nou aici în aceste vremuri. Cu ei a început totul, cu ei se va sfârşi şi tot cu ei va începe.

A: Te rog să îmi explici.

R: Sela spune că la început au fost anumite suflete care au colonizat planeta. Unii au plecat pe drumul bun, încarnări la rând, alţii dimpotrivă au luat-o pe căi greşite. Mulţi au fost cei care au destabilizat planeta, generaţii la rând. Acum ei vor plăti, căci nu vor avea şansa să se înalţe, să experimenteze un alt plan. Cei care au ales calea cea dreaptă vor merge mai departe, vor fi răsplătiţi.

A: Să înţeleg că Terra ar fi putut fi astăzi altfel?

R: Terra a fost un experiment. S-a lăsat totul în voia oamenilor. De mai multe ori s-a dovedit că ceea ce făceam noi era eronat şi atunci a intervenit aşa-zisa mânie divină şi a şters totul, lăsându-ne să o luăm iarăşi de la capăt. Niciodată Dumnezeu nu ne-a anulat ca şi creaţie. Întotdeauna ne-a dat şansa să ne revizuim atitudinea. Acum este la fel, cu singura diferenţă că acum planeta va face un salt energetic, adică vom intra în alt câmp vibratoriu. Este ca şi cum de mâine am auzi ultrasunetele. Nu ştiu cum va fi. Tot ceea ce ştiu este că acolo sus s-a hotărât ca de data asta saltul să se facă în trup. Până acum noi percepeam celălalt plan doar în stare de meditaţie, somn, catalepsie, hipnoză, etc. Din 2013, el va fi real, vom trăi efectiv în el, în carne şi oase.

A: Sună extrem de interesant! Ar fi bine să fie aşa.

R: Aşa va fi, iar odată cu înălţarea noastră vom primi şi alte daruri. De fapt ne vom reactiva capacităţile. Noi am fost făcuţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu şi acest lucru ne dă posibilitatea să fim asemeni Lui. Noi putem crea!

A: Şi distruge!

R: Asta aşa este. Eu am convingerea că Dumnezeu nu distruge, ci transformă. Moartea înseamnă renaştere, potopul a fost, de fapt, un nou început, Atlantida s-a scufundat pentru a da şansa locuitorilor ei să o ia de la capăt, civilizaţii au dispărut spre a face loc altor popoare, tot ceea ce aparent s-a stins a revenit sub o altă formă perfecţionată. Doar omul ucide, distruge, zdrobeşte fără a avea capacitatea de a reface, de a reînvia. De aceea, cred din totul sufletul că ceea ce va urma ne este dat nouă ca şansă de redresare, de evoluţie.

A: Să revenim la anul 2013.

R: Va fi unul din cei mai importanţi ani din istoria Terrei. Dar despre aceste lucruri vom vorbi la următoarea întâlnire. Vreau doar să mai adaug că deşi văd distrugere, cataclisme şi moarte la nivelul solului, perioada în care câmpul magnetic va tinde să îşi schimbe polaritatea va aduce cu sine un spectacol celest înălţător, căci aurora boreală va putea fi văzută de pe întreg globul. Îmi vin în cap imagini atât de mirifce încât nu ţi le pot descrie în cuvinte. Este ca şi cum cerul şi-ar deschide porţile spre a ne arăta raiul... păcat că... atunci va fi iadul pe Pământ!

A: Astăzi spuneai că vrei să vorbim despre anul 2013.

R: După cum spuneam va fi unul din cei mai importanţi ani din istoria planetei. Va fi însă şi cel mai cutremurător. Sfârşitul lui 2012 şi începutul lui 2013 vor aduce cu sine modificăr majore şi ireversibile la nivelul scoarţei terestre. Harta lumii va fi modificată definitiv, vor dispărea teritorii şi vor apărea pământuri noi. Apa va înainta în interiorul actualelor continente modificându-le conturul.

A: Când îmi povesteşti aceste lucruri ce vizualizezi?

R: Spre exemplu, dacă mă concentrez pe decembrie 2012 văd apă, multă apă năvălind în oraşe. Văd New York-ul dispărând sub valuri gigantice. Îi văd clădirile prăbuşindu-se. Dacă înaintez pe firul viziunii văd cum bucăţi uriaşi de sol se desprind, se ridică şi dispar în adâncul oceanului. Mă uit să văd dacă există supravieţuitori şi în cap îmi vine răspunsul că mulţi au fost evacuaţi încă de acum câteva luni datorită tornadelor. Apoi dacă mă concentrez pe Londra [în] decembrie 2012, am în minte imagini cu clădiri acoperite de paă. La fel Franţa şi Spania. Şi mai simt că peste tot este frig; foarte frig.

A: Dar România?

R: Văd cerul întunecat, negru, ca de furtună. În aer pluteşte un miros greu de praf şi fum. Merg prin Bucureşti în timp ce pământul se clatină ca şi cum ar fi cutremur. O fetiţă blondă cu părul cârlionţat plânge ţinându-se de un pom. Mă duc la ea, o iau în braţe şi încep să fug. Imaginea îmi dispare. Mă văd apoi într-o adunare de oameni. Suntem în afara Bucureştiului. Cred că în apropiere este o pistă de avioane. Sunt foarte mulţi oameni şi încă mai vin. Majoritatea sunt pe jos. Se aşează corturi şi văd un bărbat care se plimbă printre noi spunându-ne că este medic. Eu ţin încă copilul strâns la piept. Mă gândesc la copiii mei şi îmi vine răspunsul că sunt bine, căci erau la casa noastră din Sinaia. Soţul? A plecat, este ideea care îmi vine în cap şi realizez că a murit. România? Cât a mai rămas din România? 50%. Cam astea sunt imaginile. Aşa văd eu, ca un film.

A: Întotdeauna când întrebi un lucru ţi se răspunde?

R: Da. Dacă însă nu am voie să ştiu, imaginea este de scurtă durată şi apoi mi se spune că nu am acces.

A: Mă gândesc ce ar fi dacă tu ştiind ce ţi se va întâmpla, ai sta la Sinaia în perioada 2012-2013? În viziune ţi se spune că copiii tăi sunt bine datorită faptului că sunt acolo.

R: Asta ar însemna să nu pot salva fetiţa care îmi apare în minte. Cred că este sarcina mea să o ajut. Fără mine ce va face? Eu nu am încercat niciodată să-mi schimb cursul vieţii. Am avut deseori premoniţii referitoare la întâmplări viitoare, însă le-am luat ca pe o avertizare şi am încercat pe cât posibil să evit daunele, însă niciodată evenimentul.

A: De ce?

R: Nu ştiu de ce, ceva din interiorul meu îmi spune că ceea ce trebuie să se întâmple se va întâmpla şi că nu este bine să încerci să trişezi destinul.

A: Ai spus că ţi se spune că va rămâne cam 50% din România. Te referi la oameni?

R: Mai mult la pagube materiale.

A: Dar oamenii, aici la noi, în acele timpuri cum îi percepi?

R: Ca şi cum ar fi mai aproape de Dumnezeu! Văd grupuri care se roagă, alţii îşi ajută semenii, văd căruţe înotând prin noroi spre a ajunge cu alimente la sinistraţi, văd oameni împărţind haine şi pături.

A: Nu sunt jafuri, crime, furturi?

R: Nu văd. Mi se spune că oamenii sunt altfel. Sunt uniţi. Vor exista tentative de asemenea acte, însă vor fi înăbuşite de ceilalţi. Sela spune că cei rămaşi sunt cei cu conştiinţă.

R: Adică vor dispărea toţi cei care au în structuri dorinţa de a face rău?

R: Eu aşa văd. Vor pleca preponderent cei cu tendinţe distructive. Restul, adică cei care vor rămâne, sunt cei care fie au capacitatea de a se schimba, fie sunt buni. De altfel, peste tot va fi la fel. Tu nu înţelegi că Pământul se va transforma, va căpăta o nouă vibraţie? Dacă nu corespunzi unui loc, poţi sta acolo?

A: Da. Te străduieşti, strângi din dinţi... te forţezi şi rezişti.

R: Poate, pentru o zi sau două, dar pe urmă te saturi şi vrei să scapi. Aşa şi cu ei.

A: Referitor la România ce îmi mai poţi spune?

R: La început va fi panică, haos şi degringoladă, însă nu va dura mult timp. Aici lumea pare să fi ştiut

de aceste schimbări. Îmi apare ca şi cum mulţi s-ar fi pregătit. Cei care au crezut în aceste lucruri şi-au luat măsuri de siguranţă şi acum sunt apţi să îi ajute şi pe cei ce au fost neîncrezători. Văd multe familii, care înainte de evenimente nu se cunoşteau, locuind sub acelaşi acoperiş. Totuşi, nu există multe case neafectate. Văd mai mult corturi sau adăposturi improvizate din lemne. Şi mai văd oamenii în peşteri şi într-un fel de hale.

A: În cât timp se va regla situaţia?

R: Niciodată nu va mai fi cum a fost. Oamenii se vor trezi în 2013 fără orânduire, fără societate, fără utilităţi, fără ajutor medical, etc. Vor trebui toate reinventate. De altfel, nu numai la noi, ci peste tot în lume. Văd oameni regrupându-se, căutându-se.

A: Asta când?

R: În mai 2013 toate schimbările la nivelul scoarţei terestre vor înceta. Pământul se va stabiliza definitiv în noua sa formă, polii se vor regla, apa va începe să se retragă, pentru ca la sfârşitul anului să îşi stabilească definitiv matca; noi aşezări umane vor răsări, iniţial în zonele de deal şi munte, pentru ca apoi să se extindă. Majoritatea fostelor oraşe vor fi dispărute sau imposibil de locuit. Curăţarea lor va necesita o muncă titanică şi de durată, dar nu va începe imediat.

A: Şi oamenii ce vor face, mă refer la nivel global?

R: Întâi vor căuta să se organizeze. În numele vechilor apucături vor căuta să îşi stabilească conducători, să îşi formeze o societate, o bază legală, un sistem social, însă curând îşi vor da seama că au început să se schimbe şi că nu mai au nevoie de aceste lucruri. Structura lor interioară se va modifica, chiar dacă nu brusc. Cei rămaşi vor realiza

că au din ce în ce mai puţină nevoie de medicamente, de hrană, că sunt mult mai calmi, mai îngăduitori, mai pacifişti. Îmi vine în cap imaginea unui bărbat, cam de treizeci de ani, care se uită mirat la proprii ochelari şi se întreabă cum de vede bine fără ei.

A: Asta va fi tot în 2013?

R: În acest an vor începe modificările, dar din câte realizezva dura cam 50 de ani până când toţi vom ajunge la aceste capacităţi. Schimbările vor fi la unii mai lente, la alţii mai rapide, [în] funcţie de predispoziţie. Sela spune că nu este vorba despre predispoziţie, ci mai mult de capacitatea de accepta lucruri noi, neobişnuite, de a te restructura. Vor fi destul de mulţi cei care vor lăcrima după trecut, aşa că schimbarea lor va fi una de durată.

A: Dar dacă nu vor putea să se schimbe?

R: Vor trebui să plece!

A: Spune-mi, tu vezi că moartea va fi înfrântă?

R: Nu. Se va prelungi durata de viaţă, însă nu imediat. Cam după 2021 omenirea va fi în stare să trăiască cam 150 de ani.

A: Adică la 70 am fi în floarea vârstei?

R: Ca tonus, gândire, putere, minte, da, însă tot va trebui să respectăm legile universale privitoare la moarte şi să părăsim planul atunci când ne este dat.

A: Există posibilitatea ca omul să trăiască veşnic?

R: Sela spune că nu, dar că speranţa de viaţă va creşte din ce în ce mai mult.

A: În sfârşit, ceva de bine!

R: Toate schimbările, cataclismele, morţile, tot ceea ce va veni este de bine. Eu văd aceste lucruri ca pozitive. Iniţial poate părea o pedeapsă radicală,

însă cu timpul ne vom da seama că, de fapt, suntem câştigătorii unui viitor luminos.

A: Da, dar pentru asta trebuie să ne întoarcem la Neanderthal şi să reinventăm roata!

R: Nu cred că va fi cazul. Toate cuceririle ştiinţei vor rămâne adânc întipărite în societatea viitoare. Şi cele bune şi cele dăunătoare, cu singurul amendament că vom şti să le deosebim. Îţi dai seama că vor supravieţui cercetători, inventatori, medici, profesori, constructori, mecanici, oameni cu diferite profesii. Toţi vor pune umărul la reconstrucţia lumii, numai că va fi o lume nouă, bună, egală şi corectă.

A: Ştii ce nu înţeleg? Dacă vom trăi conştient în celălalt plan, atunci moartea ce rost mai are?

R: Din câte văd eu, locul unde se duc sufletele după moarte nu este acelaşi cu planul în care noi vom ajunge. Este adevărat că odată cu expandarea conştiinţei vom putea avea acces şi la acesta, însă va fi altceva, noi nu vom trăi în el. Planul sufletelor este ceva sacru, este altceva.

A: Deci după 2013 vom trăi într-o lume nouă?

R: În 2013 se va începe construirea acestei lumi. Va dura însă ceva mai mult. Abia către sfârşitul anului oamenii se vor dezmetici şi vor realiza că trebuie să ia totul de la capăt.

A: Şi de condus cine va conduce?

R: Iniţial vor exista lideri de grup, însă după 2014 acest lucru se va regla la nivel global. O nouă orânduire îşi va face apariţia. Va fi un guvern format din lideri spirituali, cu reale înclinaţii ezoterice, un guvern al omeniei. Cu timpul mumărul lor se va stabiliza la 400 plus un lider conducător.

A: De ce 400?

R: Sela spune că aesta este numărul aşezărilor colective care vor exista.
A: Adică a ţărilor?
R: Da, dar se vor numi altfel, vor fi ceva gen aşezări colective.
A: Asta înseamnă că tot vom fi conduşi de câteva persoane! Deci va fi acelaşi lucru.
R: Nu. Aceştia sunt suflete foarte evoluate. Unii nici măcar nu sunt prezenţi acum pe Terra, urmează să sosească.
A: Adică să se nască?
R: Nu, căci ei vor prelua trupuri ajunse deja la maturitate.
A: Despre asta vorbea şi David!
R: Şi eu văd acelaşi lucru. O pleiadă de asemenea entităţi se va întrupa pe Pământ cu scopul de a ne îndruma.
A: Când vor veni?
R: Eu văd că începând cu anul 2011, dar mai masiv în 2013.
A: Şi cum vor fi aleşi aceşti oameni?
R: În mod democratic.
A: La fel ca azi!
R: Ei vor trebui să facă dovada capacităţilor lor. Nu va fi ca astăzi, deoarece oamenii nu vor mai putea fi păcăliţi. Intuiţia va începe să ni se dezvolte şi vom percepe instinctiv realitatea.
A: Ştii ce nu înţeleg? Cum vor supravieţui oamenii în 2013? Ce vor mânca?
R: Acest lucru se va regla de la sine. În primă fază se va face apel la stocurile rămase intacte, la proviziile celor ce s-au pregătit, la rezerve de stat, pentru ca apoi să se înceapă cultivarea pământului,

acolo unde clima o va permite. Locurile neprimitoare nu vor fi populate.

A: Bine, şi cu ce vom cultiva? Cu calul şi plugul?

R: În primă fază da, empiric, apoi din 2014 se va pune la dispoziţia oamenilor, gratis, noua formă de energie de care îţi vorbeam. Cu ajutorul ei vom putea obţine căldură, lumină, hrană, combustibil.

A: Despre ce fel de energie este vorba?

R: Este o energie nepoluantă, inepuizabilă, continuă. Văd un fel de dispozitive, dar nu ştiu ce sunt.

A: Şi cine va descoperi această nouă energie?

R: Cineva din Europa. Din câte îmi dau seama, deja lucrează la proiect.

A: Şi casele în 2014 cum vor arăta?

R: Începând cu 2013 omenirea îşi va construi altfel de case. Iniţial ele vor fi preponderent pe sol sau cu un singur etaj. Materialele folosite vor fi cât mai naturale şi prietenoase mediului. Ca aspect, văd că se va renunţa la stilul cub, vor fi cumva curbe.

A: Şi Bucureştiul? Se va reconstrui?

R: Da, dar nu va mai arăta la fel. Singura construcţie care va fi refăcută respectând mult planul original, de altfel nu va necesita reparaţii masive, va fi Casa Poporului. Ea se va numi Casa Divină a Popoarelor. Aici va fi centrul spiritual al lumii.

A: De ce? Ce am făcut să merităm asta?

R: Aici au sosit primii locuitori ai Terrei şi tot de aici trebuie să înceapă Noul Pământ. Aşa este scris.

A: Ştii că şi un anume Sundar Singh a prezis acelaşi lucru?

R: Nu am auzit de el. Nu ştiu cine este.

A: Sundar Singh este un înţelept şi iluminat indian, care s-a născut în anul 1889 în India, în oraşul Rampur, regiunea Punjab. A murit în anul 1933. A fost creştinat în urma unei experienţe spirituale deosebite, legată de apariţia lui Iisus. La un moment dat, el a făcut o călătorie prin toate ţările creştine. Cu această ocazie, Sundar Singh a vizitat şi ţara noastră şi a făcut anumite profeţii. Aceste profeţii au circulat încă [de] pe vremea regimului comunist, stârnind mare vâlvă. Interesant este faptul că, şi în prezent, se încearcă de către diverse organizaţii oculte inducerea ideii că aceste profeţii nu au existat niciodată, deşi ele circulă sub formă de manuscris din 1940; şi că acest Sundar Singh este o invenţie a unor minţi abracadabrante.

R: De ce?

A: Probabil că sunt speriaţi de perspectiva unei renaşteri spirituale, de apropierea noastră de Dumnezeu, de faptul că ne vom trezi, că avem o misiune specială, nu ştiu.

R: Şi ce spune această profeţie?

A: Nu o ştiu pe dinafară, însă dacă vrei ne putem uita pe Internet.

R: Chiar sunt foarte interesată!

Profeţiile lui Sundar Singh
preluare de pe www.maha.go.ro

Să nu vă surprindă acest mod de adresare deoarece fac aceasta pentru a nu vă lăsa înşelaţi de această înscenare satanică atât de bine pusă la punct. Eu ştiu că România are o misiune Dumnezeiască de redresare spirituală ce o va face să se înfăţişeze ca un veritabil model demn de urmat întregii umanităţi. Este necesar să fac această mărturisire-profeţie în faţa popoarelor întregii lumi, creştine sau de alte religii, fiindcă toate semnele marchează schimbările spirituale uluitoare ce vor avea loc în curând. Spusele mele nu trebuie să vă determine să mă consideraţi un fanatic simpatizant al românilor ce îşi imaginează himerice plăsmuiri, căci cea care mi-a inspirat, fără putinţă de tăgadă, aceste profeţii este Prea sfânta Născătoare a lui Iisus, şi reamintesc din nou că, din câte simt, locul de cinste în ocrotirea României îl ocupă Maica Domnului şi apoi marile puteri cereşti, la toate acestea mai adăugându-se şi majoritatea sfinţilor din cer.

În curând aproape toate popoarele neamului omenesc vor deschide ochii contribuind la îndeplinirea realităţii orânduite de Dumnezeu şi se vor supune voinţei divine mult mai bine decât altădată deoarece atunci vor lua sfârşit într-o mare măsură manifestările îndărătniciei omeneşti care au făcut cu putinţă atâtea acţiuni de rea interpretare a voinţei divine. Perpetuarea răului se va stăvili,

revelaţiile divine ajungând să acopere pământul şi făcând ca tot ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu să iasă la lumină, pentru a-i ajuta pe oameni să atingă înţelepciunea şi să se desăvârşească.

Acum, când fac cunoscute aceste profeţii, dacă aş fi român de origine, probabil că aş putea fi învinuit de părtinire naţională, iar dacă aş fi european din comunitatea latină, ar fi fără îndoială unele motive să fiu judecat într-un fel omenesc, cu patimă omenească; însă deoarece sunt un indian iluminat prin intermediul lui Iisus Cristos şi ferm stabilit în credinţa creştină pot vorbi cu toată uşurinţa, încredinţându-vă că acum nu fac altceva decât să exprim voia lui Dumnezeu. În anii care vor veni şi lunile ce vor veni, în ţara trăirii voastre (adică România), scoarţa pământului va lua foc, clima va suferi unele schimbări, cutremure simţitoare vor distruge multe dintre clădirile existente, uragane şi vânturi puternice, terestre şi maritime, vor nimici îndrăzneala oamenilor bazaţi numai pe aşa-zisa putere a ştiinţei. Ingeniozitatea omenească pusă în slujba răului va face cunoscute lumii cele mai groaznice crime şi pământul va cunoaşte cele mai cumplite boli ce vor apărea pentru a fi nimicită existenţa oamenilor răi sau perverşi. În acele timpuri de mari schimbări, în alte locuri de pe pământ un sfert din omenire va dispărea fulgerător, iar după aceasta, la a doua încercare, din cei rămaşi în viaţă şi îngroziţi se vor suprima încă aproape un sfert, restul se vor orienta trup şi suflet către Dumnezeu - de la cel aflat la sânul mamei şi până la cel mai îndârjit tiran ce păşeşte pe scoarţa pământului. Însă vă atrag atenţia să nu socotiţi după

calendarul intereselor voastre meschine schimbările spirituale la nivelul lumii pământene, căci iată, după cum am văzut eu, aceste transformări vor veni peste voi şi vă vor lua prin surprindere chiar dacă veţi rămâne neclintiţi în încăpăţânarea voastră şi nu veţi ajunge să credeţi în Dumnezeu.

Mulţi oameni ce alcătuiesc popoarele Asiei se vor orienta către religia creştină aproape fulgerător, iar o mulţime de triburi sălbatice se vor creştina şi datorită marii răspândiri a Bibliei, ea generalizându-se apoi la toate popoarele indiferent de limbă, de la Polul Nord şi până la Polul Sud. Veţi şti că acele vremuri sunt aproape atunci când Anglia îşi va pierde puterea, iar Franţa va fi asimilată de popoarele din jur. Treptat puterile statale vor dispărea, ca în locul acestora să apară o nouă putere denumită Federaţia Statelor Pământene cu un singur preşedinte, o singură monedă, un singur consiliu de conducere şi o singură armată, aeropurtată, folosită doar pentru apărare sau pază internă, soldaţii săi având menirea de a păstra ordinea în acele zone.

În acea perioadă, Rusia va deveni una dintre cele mai creştine ţări de pe suprafaţa pământului, Bosforul şi Dardanele se vor scufunda, dispărând complet de pe suprafaţa globului, de asemenea, o mulţime de insule vor dispărea, fiind nimicite de cutremure, scoarţa pământului fiind zdruncinată de o mulţime de urgii ce se vor abate asupra oamenilor. Bisericile purtătoare de har divin se vor uni întruna singură, supranumită Biserica creştină dreptcredincioasă, apostolică şi misionară care va pregăti aproape întreaga lume pentru transformările spirituale ce vor avea loc la nivelul întregii planete.

Tot atunci va apare anticristul, prin anticrist înţelegându-i pe toţi aceia care, mai mult sau mai puţin conştienţi, luptă împotriva spiritualităţii veritabile, urmărind să triumfe forţele obscure ale întunericului şi minciunii, ce menţin fiinţa umană într-o stare de inconştienţă şi sclavie letargică, şi multe lupte de idei se vor da, fără nici un fel de armă, pentru nimicirea adevăratei credinţe în Dumnezeu. Toate acestea şi multe altele, deşi poate acum necrezute de unii oameni, mai târziu se vor întâmpla din voia lui Dumnezeu. Vor face excepţie de la pedeapsa focului nimicitor şi a măcelului ce se va desfăşura pe aproape întreg globul pământesc, România şi locurile supranumite sfinte din Palestina. Netrecută prin sabie va rămâne de asemenea cetatea Vaticanului, dar puterea sa de influenţă, atât de pregnant urmărită, se va reduce la zero. România va trece prin mai multe faze de transformări fundamentale, devenind în cele din urmă, graţie spiritualizării ei exemplare, un veritabil focar spiritual, ce va putea fi comparat cu miticul ''NOU CANAAN'', iar Bucureştiul se va transforma într-un centru esenţial al acestui foc. Această capitală a polului spiritual al planetei va fi aproape în întregime reconstruită, rămânând în cele din urmă o aranjare de construcţii, în formă inelară, având 7 km în diametru şi va fi considerat de toate popoarele drept un veritabil „NOU IERUSALIM” pământesc. Chiar dacă spusele mele vă uimesc, trebuie să vă mărturisesc tuturor că aceasta se va întâmpla întrutotul în acele vremi viitoare, deoarece aceasta reprezintă voinţa atotputernică a lui Dumnezeu şi nu a oamenilor. Toate popoarele de pe întreg pământul vor participa la diferite activităţi comune având

drepturi egale în acest nou centru spiritual, considerat drept manifestarea NOULUI IERUSALIM biblic, egalitatea în drepturi a tuturor ţărilor şi popoarelor, fiind pe bună dreptate o condiţie esenţială în faţa Bunului Dumnezeu. România va trece în viitor prin mari frământări lăuntrice şi prin anumite schimbări externe ce o vor impune exemplar ca prestigiu în conjunctura internaţională şi prin mila providenţei va ieşi aproape neafectată din situaţia conflictelor războinice mondiale, declarându-se, datorită spiritualizării extraordinare, ţară neutră, ce îşi va asuma rolul de nucleu ireproşabil al înţelepciunii şi iubirii divine. În cele din urmă toţi duşmanii României vor îngenunchia la hotarele acestei ţări şi plini de umilinţă vor recunoaşte misiunea ei spirituală ce se va manifesta prin intermediul teribilei puteri a lui Dumnezeu. Atunci veţi vedea cu toţii, căci va fi un semn ceresc, fiindcă în timpul războaielor viitoare focul şi distrugerile o vor înconjura, dar ea va rămâne neatinsă, întocmai ca o paradisiacă oază verde, în mijlocul înspăimântătorului deşert nimicitor produs de iscusinţa omului pusă în slujba răului, de care se vor folosi inteligenţele satanice în ultima încleştare la care deocamdată oamenii nici nu se aşteaptă.

În urma bulversantelor schimbări planetare şi a unui război fulgerător cumplit, în cele din urmă nu vor mai rămâne nici învinşi nici învingători. Vor rămâne trei categorii : morţii, cei răniţi şi mutilaţi de pe urma războiului şi cei rămaşi neatinşi.

Şi atunci numărul celor ucişi şi afectaţi de pe urma războiului va fi atât de mare încât nimeni nu va vorbi nici de pierderea şi nici de câştigarea războiului, căci urmările acestuia vor fi atât de mari

încât vor îngrozi pe toţi locuitorii rămaşi în viaţă. Crime, lepra, holera şi multe alte boli înspăimântătoare, printre care câteva complet noi, necunoscute înainte, vor bântui scoarţa pământului, afectându-i mai ales pe cei răi, fiare sălbatice se vor năpusti asupra oraşelor şi satelor, atacând oamenii. Multe schimbări se vor produce pe pământ şi toate aceste urgii de proporţii cel mai adesea neaşteptate de oameni se vor întâmpla în anumite situaţii fulgerător. Din scrumul, suferinţele şi încercările tuturor acestor schimbări şi dezastre martorii neafectaţi şi supraveţuitorii vor căuta cu multă fervoare calea de apropiere de Bunul Dumnezeu, pe care l-au neglijat mai mult sau mai puţin atâta amar de vreme. Cu toţii se vor convinge atunci că nu există religia adevărului, realizând că doar cunoaşterea Adevărului îl eliberează, făcându-i să se reintegreze în Absolutul Divin pentru a deveni Una cu Dumnezeirea. Abia atunci omul va realiza că se află îmbrăţişat de Dumnezeu şi că Dumnezeu este viu, etern atotputernic şi atotştiutor în fiecare om în parte, sub forma spiritului divin. Toate câte vă spun se vor întâmpla şi mulţi dintre voi se vor convinge în acele vremuri de începutul durerilor şi încercărilor şi tot ceea ce v-am prezis va fi constatat de voi mai târziu, chiar dacă lumea se va încăpăţâna în a nu le crede. Tot atunci va veni vremea apariţiei acelor oameni puri, înzestraţi cu extraordinare haruri divine de care s-a vorbit în urmă cu aproape 2000 de ani. Cei cu adevărat evoluaţi spiritual, care în acele ultime vremuri vor trece cu succes prin feluritele şi grelele încercări, vor reprezenta o treime demnă de iluminarea lui Dumnezeu, curată, înţeleaptă şi sfântă. În timpurile ce vor veni, România va ajunge

şi va rămâne o paradisiacă grădină a binecuvântării divine, a dragostei, a fericirii a purităţii şi înţelepciunii, în care modul de viaţă va fi precumpănitor spiritual, elevat şi pur, susţinut de o trăire sublimă în post şi meditaţie, în duh şi adevăr, asemănătoare cu aceea a primilor creştini.

Fericită ţară şi fericit popor sunt minoritarii aleşi care trăiesc prin poporul român, căci mulţi dintre ei se vor bucura de imensa milă a lui Dumnezeu faţă de poporul român.

Ca indian, eu intuiesc că Bunul Dumnezeu a vrut să aleagă, dintre toate popoarele, poporul cel mai umilit, cel mai crunt încercat de vitregia celor puternici. Adesea exploatat, ameninţat, invadat, terorizat, vândut şi cumpărat, care aproape la fiecare război a fost piaţa de tocmeală dintre cei ce se războiau. Amalgamul înfăţişării deosebite a acestui popor, cuprinde virtuţile cele mai alese ale fiecărui neam care s-au asimilat în sufletul lui plin de dragoste şi omenie; acesta este un popor primitor, înfăţişând o nuanţă elevată, plăcută, pentru ca să fie pildă de contopire universală cu calităţile divine, cu o dreaptă raţiune şi o admirabilă credinţă. Poporul român este de asemenea cel mai indicat popor din lume, graţie compasiunii sale alese şi a iubirii sale altruiste, spre a oferi ospitalitate materială şi spirituală tuturor popoarelor de pe faţa pământului.

Al VII-lea Sinod Ecumenic se va ţine în România, iar misiunea principală pentru răspândirea în Asia a creştinismului cu adevărat spiritual, este destinată poporului rus, dar ca putere de influenţare a popoarele în vremurile din urmă, el nu va mai avea nici un amestec. Puterea cu care vor mai fi biciuite

restul popoarelor, acolo unde este necesară pedeapsa, se va face prin poporul chinez – rasa galbenă în colaborare cu poporul japonez, care de asemenea va fi biciul pedepsei Dumnezeieşti.

După terminarea teribilului conflict armat ce vă stă în faţă, toate armele vor fi aruncate sau abandonate, fiindcă un nou gen de război „al sufletului” va începe. Acesta va fi războiul fără arme fizice, pentru desăvârşirea spirituală, pentru credinţa adevărată în Dumnezeu, care aparent va fi fără arme, dar fiind totuşi mai periculos şi mai dificil de o sută de ori decât cel cu arme. În viitor, puterea papală va dispare treptat şi va lua naştere o nouă conducere sinodală a cărei reşedinţă va fi întâi la Roma, provizoriu, şi apoi la Bucureşti în Noul Ierusalim, pentru totdeauna. În acele vremuri viitoare, vor fi de 1000 de ori mai fericiţi cei care vor urmări desăvârşirea spirituală, trăind cu o încredere deplină în Dumnezeu, fiindcă vremurile vor fi zbuciumate şi groaznice şi le vor putea suporta cu uşurinţă numai cei mângâiaţi, inspiraţi şi hrăniţi de Duhul Sfânt. Cele ce vă spun eu că vor veni, luaţi aminte că sunt durerea a doua şi raiul al doilea, căci prin durere aţi trecut fără să vă văitaţi. În acele timpuri, scaunul judecăţii de apoi va fi simţit şi văzut de tot neamul omenesc deasupra României, iar în marele oraş sfânt Bucureşti, simbolic numit „Noul Ierusalim”, care într-o oarecare măsură va fi opera aproape a întregului neam omenesc, dar conceput după un plan inspirat de puterea Dumnezeiască, se va construi cel mai monumental lăcaş spiritual de comuniune cu Dumnezeirea, denumit centrul divin suprem, ce va avea reprezentanţi foarte evoluaţi spiritual din toate neamurile, aceştia formând

Fraternitatea Veghetorilor Iluminaţi, care se vor alege dintre cei înţelepţi. Şi va fi compus din 101 centre mai mici, armonios orânduite, în care se vor afla reprezentaţi de frunte, deosebit de evoluaţi, şi care vor transmite atât practic cât şi teoretic Dumnezeiescul şi Eternul Adevăr imensei majorităţi a popoarelor pământului. Această operă arhitecturală va fi capodopera sublimei colaborări a tuturor stilurilor pământene ingenios armonizate într-o măreaţă lucrare cum alta nu a mai fost. Înţelepţii slujitori ai acestor lăcaşuri spirituale din „Noul Ierusalim" vor fi perfecţi spiritual şi foarte armonioşi fizic, cu trupuri de o îngerească armonie şi proporţionalitate, fiind cu toţii dintre cei 114.000 de înţelepţi, iluminaţi neprihăniţi şi neîntinaţi, expresia completei desăvârşiri spirituale şi a unei înalte împliniri Dumnezeieşti pe acest pământ. Iluminaţii veghetori cu trup îngeresc şi plin de puritate, vor fi în număr de 400. Ceilalţi, care vor conduce centrele inelare, de asemenea cu o spiritualitate deosebită şi trup îngeresc, vor fi 101 la număr.

În acest unic loc de pe întreg pământul vor putea fi văzuţi mari iluminaţi şi înţelepţi, care în anumite momente se vor materializa, putând fi văzuţi comunicând prin viu grai cu oamenii de pe pământ dornici să afle tainele dumnezeieşti ale spiritului. Toţi cei care vor pătrunde în acest centru divin vor realiza cu o surprinzătoare uşurinţă că sunt copiii divini ai lui Dumnezeu. Fericiţi vor fi atunci toţi care vor străbate pământul României, respirându-i aerul, căci toată ţara va fi invadată de pelerini dornici să descopere Dumnezeirea şi toate locurile sacre din

această ţară vor deveni focare transfiguratoare de iluminare şi descoperire a adevărului divin.

Acest Centru Divin Suprem va putea cuprinde cu uşurinţă 2 milioane de suflete. Această lucrare va fi executată în 10 ani, fiindcă, deşi acest Centru Divin va fi terminat în 5 ani, reamenajarea integrală a oraşului din jurul acestuia va mai dura încă 5 ani după aceea.

În jurul oraşului se vor afla grădini cu pământ fertil de cea mai bună calitate în care, pe lângă diferitele legume, vor creşte şi vor da rod din belşug pomi sădiţi, pentru ca nimic să nu lipsească traiului locuitorilor săi. Recoltele atunci vor fi îmbelşugate.

O mulţime de şosele mecanice şi trotuare mişcătoare vor uşura mult circulaţia, iar anumite mecanisme special orientate vor uşura viaţa locuitorilor şi vizitarea acestor locuri. O mulţime de noi maşini aeriene vor fi puse în slujba acestui oraş model şi tot ceea ce este mai nou în tehnică, pentru a uşura viaţa, se va afla aici. Acest oraş va avea patru şosele, iar accesul în el se va realiza prin patru porţi monumentale. În România se va construi un canal care va uni Dunărea cu marele oraş reconstruit al Bucureştiului, permiţând astfel ca vapoarele, chiar foarte mari, să ajungă până în acest oraş minunat.

Toate aceste lucrări se vor realiza datorită planului divin, în viitor, într-un anumit interval de timp. Agricultura, viticultura, pomicultura şi apicultura vor fi ocupaţii de onoare, căci în această ţară aleasă se va sista sacrificarea vitelor şi se vor consuma mai ales cereale, legume şi fructe, lapte şi brânză, ouă şi numai vin curat. Apicultura va fi cea mai aleasă ocupaţie, fiindcă această ţară aleasă va

aprecia mult mierea şi produsele stupului, folosind pentru jertfa divină numai ceară curată şi untdelemn de cea mai bună calitate.

Tutunul, cafeaua şi alte otrăvuri atât de dăunătoare sănătăţii omului vor înceta să mai fie dorite de oameni, iar înrăiţii şi vicioşii vor părăsi ei singuri această ţară. Vrăjitorii, fumătorii, beţivii, desfrânaţii, criminalii precum şi trântorii (leneşii), nu cu forţa ci de bună voie, vor renunţa la aceste îndeletniciri satanice şi aceste vicii se vor reduce încetul cu încetul, dispărând aproape în totalitate în cele din urmă. Orice locuitor al acestei ţări, aleasă de Dumnezeu să fie exemplu, îşi va câştiga pâinea cea de toate zilele muncind în mod onorabil în funcţie de posibilităţi şi menirea sa prin naştere.

Vremurile de exploatare, teroare, înşelăciune şi asuprire vor asfinţi în această ţară. Fiecare locuitor al acestui popor ales se va bucura din plin de binecuvântarea şi harurile divine, mulţi dintre aceştia fiind înzestraţi cu înţelepciune şi felurite puteri de a face minuni. Toate darurile se vor revărsa peste această ţară aleasă, care va avea nobila misiune de redresare spirituală a întregului glob pământesc.

Toate căile de legătură prin aer, apă şi pe pământ fiindu-i din plin favorabile, România va ajunge una din cele mai prospere şi îmbelşugate ţări, trăind în pace cu toţi vecinii săi. Basarabia va fi realipită României pentru totdeauna, căci poporul rus va cinsti această ţară aleasă şi va renunţa la această provincie care va da naştere la multe neînţelegeri. Într-un viitor mult mai îndepărtat, însă toate teritoriile învecinate României se vor alipi formând

împreună Federaţia Statelor Europene, lucru la care oamenii ajunseseră să se gândească demult.

Tot ceea ce v-am amintit până aici este necesar să se împlinească, pentru că sunt adevărate şi tot ceea ce vă spun vă va convinge când toate acestea se vor întâmpla. În vremurile viitoare, poporul rus, plin de dragoste, va veni în ajutorul lucrării pe care România o va avea de îndeplinit în lume. Înainte de acestea însă va fi foamete prin multe locuri, pâinea va lipsi, vor fi mari cutremure de pământ care vor face o mulţime de victime şi în multe locuri de pe glob oamenii vor dispare sub dărămături, care vor aminti cu mare greutate urmele unor oraşe ce vor dispare de pe suprafaţa pământului.

Războaiele, panica şi neînţelegerile de tot felul vor face ca marile puteri, cum ar fi Rusia, să se prăbuşească, spre bucuria ţărilor mici care o alcătuiesc. Ateii vor începe să cerceteze scrierile sfinte şi se vor preocupa să înţeleagă ştiinţa spiritului, căutând să descopere tot ceea ce este ascuns în om. Graţie acestor cercetări, o nouă cotitură se va produce în viaţa unor pământeni. În multe locuri de pe pământ va lipsi hrana. Pentru ca toate aceste urgii să treacă mai repede sau să nu fie atât de cumplite, Dumnezeu mă inspiră să vă dau un singur sfat: popoare, oameni, uniţivă întru desăvârşire, împăcaţi-vă cât mai bine, iertaţi-vă şi cheltuiţi cât mai mult din energiile rămase pentru a atinge eliberarea în Dumnezeu şi fericirea veşnică. Faceţi totul acum şi aici, în această viaţă şi nu amânaţi desăvârşirea spirituală pentru o reîncarnare. Făcând tot ceea ce vă stă în putinţă ţinând cu stăruinţă, fiecare dintre voi se poate mântui. Pentru a grăbi zidirea Noului Ierusalim

construiţi-vă pe voi din dragoste şi curăţenia şi din Duh Sfânt, vieţuind în fapte bune pentru ca în acest fel să daţi prilej ca spiritul din voi să se arate în inima voastră din care să dea afară neadevărul, egoismul şi patima distrugerii care atunci când cresc peste măsură, duc la nimicirea omului. În viitor, la această zidire spirituală va fi mult de lucru.

Lăcaşul închinării sublime ce se va oferi drept pildă întregii lumi se va realiza prin eforturile însumate ale celor aleşi şi puri. Oamenii simpli şi drepţi în inima lor, plini de dragoste pentru Dumnezeu vor fi mult mai grabnic spiritualizaţi, dacă ei vor trăi intens sufleteşte, consacrând celor materiale o mai mică atenţie. Totdeauna cei săraci în dorinţe vor fi bogaţi în mulţumiri. Preafericiţi vor fi cei care vor trăi în duhul Dumnezeiesc. Mai ales aceştia vor vedea că simplitatea şi puritatea vieţii nu înseamnă sărăcie interioară, ci este din contra, o nebănuită comoară spirituală.

Cei simpli şi buni deţin o superioritate sufletească nebănuită. Multe sunt enigmele sufletului omenesc şi acestea sunt foarte greu de descifrat pentru acela care nu recurge la cunoaşterea de sine. Fiinţa umană nu-şi poate descoperi Creatorul şi nu-i poate înţelege câtuşi de puţin opera, decât dacă se descoperă pe sine în străfundurile tainice ale fiinţei sale. Pentru a ajunge la divina desăvârşire, fiecare om trebuie să urmărească să se cunoască cât mai bine pe sine. Toate acumulările materiale dispar odată cu moartea fizică a omului, în timp ce însuşirile spirituale şi experienţele omului se adună în spirit pentru veşnicie.

Credinţa de nezdruncinat în Supremul Divin este secretul existenţei nemuritoare în spirit. Credinţa

face ca puterea lăuntrică a fiinţei să devină nemărginită ajutând-o să se desăvârşească prin unirea cu Dumnezeu în eternitate. Prin credinţa binefăcătoare, fermă, omul poate atinge fericirea divină.

Iisus spune: „De veţi avea credinţă numai cât un grăunte de muştar, toate le veţi împlini, şi veţi zice muntelui acesta să se arunce în mare, muntele se va arunca”. În aceste cuvinte ni se descoperă taina puterii credinţei.

Adevărul este că în timpurile care vor veni, pe tot globul, puţini vor fi oamenii care vor avea credinţă, iar aceia care nu vor avea credinţă vor fi dinainte morţi, deşi vor continua să trăiască trupeşte, fiindcă ei vor înceta să mai aibă legătura conştientă cu Dumnezeu.

Cel ferm în credinţa sa, chiar şi când există trupeşte, constată că toate minunile îi sunt cu putinţă şi astfel ajunge să se dezlege de materie şi legile ei, devenind atotputernic prin trăirea sa spirituală, care îl va revela chiar şi pe Dumnezeu.

Prin puterea credinţei binefăcătoare apar darurile lui Dumnezeu în om. Prin puterea credinţei omul se simte de ce trebuie să facă binele şi ajunge sorească cu ardoare, acţionând astfel cât mai des, asemenea Creatorului său.

Graţie credinţei sale neobişnuite, infinitele puteri cereşti îi vin totdeauna în ajutor şi de la acest punct viaţa lăuntrică a omului începe să fie din ce în ce mai fericită. Prin intermediul poporului român ales, Bunul Dumnezeu va vorbi oamenilor de pe tot pământul trimiţându-i pe cei aleşi din mijlocul acestui popor în ajutorul celorlalte fiinţe omeneşti, pentru a le ajuta să se ridice la o viaţă superioară şi

la desăvârşirea dumnezeiască. Pentru Tatăl Ceresc orice suflet omenesc este foarte scump, deoarece în centrul acestuia sub forma SPIRITULUI, se află o scânteie din Dumnezeu.

Dacă omul va ajunge să creadă cu tărie că toate puterile şi ajutorul îi vin de la Dumnezeu, atunci el supune întreaga sa fiinţă Divinului. Abia atunci viaţa spirituală a omului scoate la iveală izvoare nesecate de dăruire şi dragoste şi o mulţime de însuşiri alese cum ar fi supunerea, umilinţa, evlavia, sârguinţa, bunul simţ, recunoştinţa, respectul, nădejdea. Toate acestea şi multe altele înfloresc prin credinţă. Căci altfel, cum vei iubi ceea ce nu există şi cum te vei supune, dacă nu ai ferma convingere a existenţei acelei Puteri Divine căreia i te supui, sau faţă de care vrei să-ţi arăţi recunoştinţa? Mulţi spun că nu au credinţă, dar într-un asemenea caz, de fapt, ei mărturisesc credinţa lor negativă, distructivă.

În asemenea cazuri, existenţa credinţei contrare este dovedită chiar prin negaţie. Gradul de credinţă al fiecăruiui om creşte sau scade prin manifestarea acesteia în diferite împrejurări.

Toate cele ce v-am spus aici sunt pe deplin adevărate şi în timpurile care vor veni, ţara cea aleasă de Bunul Dumnezeu va fi focarul redresării spirituale de pe faţa pământului.

Minunile fără de număr ce se vor face în această ţară şi tainele ce se vor descoperi în vremurile ce vor veni în acele locuri, vor face popoarele lumii să cerceteze pline de dăruire misterele Dumnezeieşti.

În România, Dumnezeu va face cu putinţă apariţia unor mari miracole pentru acei aleşi să-l descopere, iar necredincioşii să se întoarcă la credinţă cât mai repede.

În acest popor ales al românilor Dumnezeu a pus o inimă caldă şi iubitoare, firea oamenilor fiind deschisă să descopere cu uşurinţă calea către desăvârşire, aproape toţi fiind capabili să lumineze celelalte popoare prin darurile divine pe care le deţin.

În acele timpuri viitoare, poporul român, propovăditor al înţelepciunii divine va fi o gazdă primitoare plină de dragoste ce se va manifesta fără pic de viclenie şi pe întreg teritoriul va fi belşug uimitor, pentru ca toţi pelerinii ce vor veni să poată fi îndestulaţi.

Sediul Crucii Roşii Internaţionale se va stabili la Bucureşti, în Noul Ierusalim, deoarece descoperirile acestui popor pe linie de medicină şi sănătate vor fi extraordinare, situând, de asemenea, această ţară pe primul loc în lume. Tot în România vor lua fiinţă instituţii filantropice şi administrative absolut noi, cum nu au fost niciodată pe acest pământ, de inspiraţie divină, care vor urmări trezirea puterilor ascunse din om şi amplificarea înzestrărilor spirituale divine.

Poporul evreu va fi aproape singurul care se va opune cu îndârjire influenţei binefăcătoare crescânde a poporului român cunoscător al Tainelor Dumnezeieşti, dar în finalul acestei lupte se va convinge chiar el că adevărul susţinut de poporul român este una cu Dumnezeu şi apoi nu va mai lupta împotriva divinităţii. (N.t.: Biblia zice următoarele: „Iată că iţi dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, care zic că sunt Iudei şi nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină şi se inchine la picioarele tale, şi să ştie ca te-am iubit. / Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi şi Eu de ceasul incercării,

care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pământului.” Apocalipsa 3,9-10. Este oare acest pasaj referitor la acest miracol vestit pentru România?)

Purtătorii de Duh Sfânt şi marii iluminaţi din anumite puncte ale globului pământesc vor mărturisi la rândul lor realitatea adevărului propovăduit de poporul român, reconfirmându-l cu toată puterea.

Înainte de a ajunge aici însă, această ţară aleasă va trece prin mari frământări care vor pune lumea la grea încercare. Acest popor ales va trece înainte de a ajunge aici prin trei mari încercări. Sfârşitul acestor încercări va fi marcat de un dezastru planetar produs de cutremure care va îngrozi aproape întreaga lume. De asemenea, tot atunci cei foarte bogaţi îşi vor pierde averile. În acele timpuri viitoare, pe pământul ales al României, Noul Ierusalim se va zidi deci în două feluri: spiritual şi material. În acele timpuri viitoare, mai marii popoarelor lumii pământene se vor uni pentru a realiza o înţelegere globală de ajutor mutual şi vor centraliza sistemul monetar pentru a dirija cât mai bine viaţa administrativă la nivelul întregii planete. În acele vremuri viitoare, va apare o forţă armată ce va fi educată şi unificată pentru a fi universală, prezentând un caracter internaţional. Poporul indian va fi fericit să cunoască şi să ajute poporul român în misiunea sa planetară. Graţie relaţiilor de prietenie ce se vor lega cu toate ţările de pe faţa pământului, România va scăpa ca prin minune din conjunctura războaielor.

În timpurile ce vor veni, America de Nord şi de Mijloc vor ajunge să fie în cea mai mare parte un

gigantic cimitir. Aceasta se va întâmpla tocmai în ajunul unor planuri de dominaţie prin care se va urmări supremaţia asupra întregii planete. Unică în acţiune şi care se va abţine să ia parte la punerea în practică a frumoaselor idei şi a înfăptuirilor globale ce vor avea loc, va fi Anglia, însă părerea ei nu va fi luată în considerare, deoarece la scurt timp după aceea ea va ajunge să fie stăpână numai asupra insulelor ei. Coloniile care-i aparţin vor fi în totalitate redate libertăţii în viitor.

Chiar dacă vă uimesc cele afirmate de mine, să nu mire pe nimeni de ceea ce se va întâmpla, deoarece fiecare are ceea ce merită, în final dreptatea, adevărul şi lumina spirituală triumfând.

Deşi trâmbiţele adevărului vor suna pretutindeni, mai ales pe pământul Noului Ierusalim - România, va fi dusă lupta cea mai aprigă.

R: Este chiar foarte interesant! În timp ce citeai, am văzut cu ochii minţii multe din evenimentele expuse acolo, altele însă le-am vizualizat diferit.

A: Îmi poţi da un exemplu?

R: El spune că vor fi 400 plus 101 conducători, eu văd doar 400 plus unu. El spune că Vaticanul îşi va pierde puterea, eu văd că nu va mai exista. Eu văd că o nouă religie va pătrunde în sufletele oamenilor şi nicidecum cea veche primenită, aşa că nu văd cum un Sinod Ecumenic s-ar putea ţine la noi. Mie nu îmi sună bine Noul Ierusalim. Cred că fiecare loc îşi are menirea lui. Noi vom rămâne România, iar Ierusalimul va rămâne Ierusalim.

A: Aici cred că a folosit o figură de stil. Trebuie să te gândeşti că profeţia era adresată oamenilor de la 1940 şi trebuiau găsite concepte uzuale spre a descrie o idee.

R: Mă rog. Crucea Roşie nu îşi va stabili sediul la Bucureşti, din simplul motiv că nu va mai exista.

A: Şi aici poate fi vorba de comparaţie. Cred că nu trebuie să îl judecăm prea aspru.

R: Poate că ai dreptate. Cu ce nu mai sunt de acord: cu arderea de ofrande către Dumnezeu. Eu

cred că vom înceta să mai aprindem lumănâri şi candele, dat fiind faptul că fiecare din noi va avea acces direct la Sursă.

A: Poate că va fi ca un ritual. Se ştie de demult că anumite mirosuri induc stări de transă, tămâia este un bun exemplu.

R: Departe de mine intenţia de a-l contrazice, dar eu asta am văzut diferit şi mă simţeam datoare să îţi spun. De asemenea, nu văd acele centre inelare de care vorbeşte. Nu cred că vom fi dependenţi de Biblie şi nici că poporul evreu va fi împotriva noastră, ci că, din contră, ne vor căuta sprijinul. În rest, imaginile sunt cam la fel. Şi eu văd America în ruine. Atunci când ai citit paragraful referitor la planurile de dominaţie ale Americii, mi-a venit în minte o imagine cu multă lume, bărbaţi şi femei, participând la o întrunire...

A: Poţi dezvolta ideea?

R: Dacă întreb cine sunt mi se spune că EI. Îi văd răzând; sunt binedispuşi şi siguri pe ei. Sunt foarte eleganţi şi toţi au lucruri şi bijuterii de marcă. Nu mai pot fixa asupra chipurilor lor, ceva mă blochează, dar le simt mirosul. Este un miros combinat, greu, de hoit şi să nu râzi... de dolari. Nu ştiu dacă ai realizat că dolarii au un miros aparte, specific.

A: Poţi să îmi spui care ei?

R: Ei, cei ce ne conduc. Sunt mai marii lumii!

A: Şi de ce s-au întrunit?

R: Mi se spune că s-au întâlnit pentru a pune la cale ultimele detalii ale colapsului economic.

A: Care este scopul acestui colaps?

R: Preluarea a cât mai multe bogăţii.

A: Dar ei stăpânesc deja lumea!

R: Aici, din câte înţeleg, se vorbeşte de controlul la nivel mondial. Ei vor ca tot ceea ce există ca valoare materială, aur, petrol, pământ, case să le aparţină. Vor ca noi să fim sclavii lor!

A: Dar suntem! Guvernele care s-au perindat de-a lungul timpului ne-au vândut deja. Poţi vedea când va avea loc întâlnirea?

R: Mi se spune că a avut loc. În 2008.

A: Probabil că atunci s-a discutat acest aspect şi datorită a ceea ce am citit te-ai racordat la eveniment.

R: Foarte interesant!

A: Îmi mai poţi spune ceva?

R: Imaginile au dispărut. Îmi apare iarăşi New York-ul cu coastele zdrenţuite de valuri. Cred că ar trebui să ne oprim. Mă simt cam epuizată. Promit că până data viitoare am să aprofundez aceste profeţii ale lui Sundar Singh spre a putea discuta mai pe larg.

A: Eu aş prefera să discutăm în principal despre ceea ce vezi tu şi apoi putem suprapune ideile. Mi-e teamă să nu te influenţeze.

R: Nu cred, dar vom face cum zici tu.

....

R: Astăzi vreau să vorbim despre ceea ce va urma după 2013. Cum spuneam, abia către sfârşitul anului, oamenii vor putea să se regrupeze şi să înceapă reconstrucţia. Odată cu introducerea noii forme de energie în anul 2014, totul va începe să se stabilizeze şi să prindă contur. Tot graţie acestei energii, comunicaţiile vor fi reluate. Noi forme de

organizare îşi vor face apariţia. La început vor semăna cu clanuri răzleţe, însă, în scurt timp, grupurile se vor uni, pentru ca în câţiva ani să formeze adevărate oraşe, foarte asemănătoare vechilor citadele, adică vor dispune de şcoli, grădiniţe, pieţe, locuri de întrunire, infrastructură. Sfârşitul anului 2014 va aduce cu sine ideea necesităţii instaurării unui guvern unitar, mondial. Acest lucru va fi realizat pe deplin abia în 2016.

A: De ce atât de târziu?

R: Abia atunci se va reuşi unificarea populaţiei. După cum spuneam, la început vor exista aşezări umane răzleţe, independente, care cu greu vor accepta o nouă orânduire. Nu văd că ar fi rău intenţionaţi, ci mai mult speriaţi.

A: Deci între 2014-2016 se vor stabili noii parametri ai viitoarei societăţi?

R: Da. Ne vom da seama că ce a fost nu are cum să mai revină şi că oricum nu era un lucru bun. Se vor pune bazele unei societăţi echitabile, cu un sistem social mult perfecţionat, cu un sistem educaţional centrat pe interesul copilului şi nu al societăţii, etc.

A: Un sistem educaţional centrat pe interesul copilului? Asta chiar sună a utopie! Îmi doresc să trăiesc să văd acest lucru.

R: Să ştii că este un aspect foarte important. Copiii sunt viitorul. Ei ne ajută să înaintăm, să evoluăm. Nu ştiu de ce, în ultimii ani s-a făcut tot posibilul ca ei să involueze. Avem o generaţie de roboţei, plictisiţi, blazaţi, fără chef de mişcare, cărora le displace total viaţa în aer curat, care petrec mai mult timp în faţa calculatorului decât în compania părinţilor şi cărora şcoala nu le mai

corespunde. Am impresia că unii dintre ei sunt mult mai deştepţi decât profesorii şi, cu toate acestea, au rezultate slabe la învăţătură.

A: Asta pentru că sistemul educaţional se bazează pe un model învechit şi pentru că profesorii, la rândul lor, au parte de acelaşi gen de pregătire. Eu cred că ar trebui să ne înţelegem copiii. Noi am putea sta neclintiţi opt ore într-o bancă, timp de 12 ani, ascultând lucruri inutile, expirate şi nefolositoare? La rândul lor, profesorii n-au nici o vină! Ei trebuie să se ţină de programă. Sunt obligaţi. Am vorbit cu multe cadre didactice şi au recunoscut că sunt siliţi să promoveze un învăţământ perimat, depăşit, prăfuit, dar că nu pot face nimic.

R: Da, iar noi suntem siliţi să ne dăm copiii la şcoală. Nu avem alternativă!

A: Ba există ceva. Este Waldorf-ul, Step by Step, etc., dar, din păcate, nu sunt promovate suficient. Nu spun că aceste forme de învăţământ sunt perfecte, căci şi aici se face simţit braţul lung al legiuitorului, însă măcar sunt altfel, sunt orientate către suflet, către abilităţi, talente.

R: Oricum această problemă se va regla odată cu sosirea noii societăţi.

A: Aş vrea totuşi să rămânem puţin mai mult la anul 2013. În România cum va fi? Cum vor arăta oraşele nostre după schimbări?

R: Iniţial vor fi depopulate, căci locuitorii le vor părăsi. La nivel general, văd clădiri căzute, infrastructura prăbuşită, colaps, dar mai văd oameni îndreptându-se înspre ele, repopulându-le.

A: Le poţi vizualiza pe cele mai afectate?

R: Ceea ce văd eu este mai mult la nivel general. Zonele cu apă vor fi foarte afectate, în rest văd dărâmături cam peste tot şi praf, foarte mult praf.

A: Şi oamenii?

R: Îi văd speriaţi, marcaţi, dar cumva împăcaţi cu ideea. Ţi-am spus, la noi oamenii sunt altfel. Am impresia că foarte mulţi ştiau de aceste lucruri. Îmi apare ca şi cum nu ar fi fost luaţi prin surprindere. Poate vom fi anunţaţi! Oricum, cele mai puţin afectate zone vor fi cele rurale. Şi aici văd case căzute, câmpuri şi păduri decimate de secetă sau vijelie, pământ crăpat, dar sentimentul general este unul de linişte şi de aceea deduc că va fi bine.

A: Va fi foamete?

R: În acel an nu vom avea nici belşug, dar nici nu vom flămânzi.

A: Va fi bătaie pe alimente?

R: Nu văd aşa ceva. Văd multă linişte şi calm.

A: Adică la noi nu vor fi omoruri, crime, jafuri?

R: În 2013 nu. Şi nici după aceea.

A: Dar, la noi, vezi modificări la nivelul scoarţei terestre?

R: Îmi apar imagini cu bucăţi de pământ care se surpă şi sunt înghiţite de falii, văd chiar o secvenţă în care o întreagă stradă dispare, văd apa acoperind pământuri, dar, repet, nu văd pierderi masive de vieţi omeneşti. Poate că vor fi, dar nu atât de multe ca în alte zone ale globului.

A: Altceva îmi mai poţi spune despre România?

R: După ce toate aceste schimbări vor înceta, ţara noastră va avea o altfel de climă.

A: Ce fel de climă?

R: Va fi călduroasă, plăcută, va avea un aspect tropical. Vom putea cultiva legume şi fructe noi.

Recoltele noastre vor fi bogate şi vom putea da şi altora din prinosul nostru. Vom fi de mare ajutor, dar până atunci trebuie să trecem cu bine peste următorii patru ani.

A: Te poţi concentra asupra momentului în care încep aceste cataclisme?

R: Văd că pământul începe să tremure. Se aude un trosnet asurzitor, urmat de un vuiet. Mă uit pe fereastra casei mele şi văd că, deşi este prânz, cerul se întunecă brusc. Sunt singură în casă, însă nu îmi este frică. Soţul meu este plecat la o întâlnire de afaceri. Văd că sufrageria mea arată altfel, mai ponosită, pereţii au crăpături şi îmi lipseşte din mobilă. Lustra este spartă.

A: În ce an te afli?

R: 2012.

A: Ce lună?

R: Este începutul lui decembrie.

A: Ce îmi mai poţi spune?

R: Sunt calmă. Ştiu că ceea ce va urma nu mă va afecta fizic. Încerc să mă îmbrac cu jacheta, dar îmi vine greu şi din cauza faptului că toată casă se mişcă. Ies afară şi o iau la goană. De jur împrejurul meu cad bucăţi de moloz. Mă simt ca şi cum ar fi [un] bombardament. Văd oameni care fug, dar nu ştiu unde vor să ajungă. În dreapta, o clădire se prăbuşeşte umplându-mă de praf. Reuşesc să scap neatinsă. O doamnă mă apucă de mână şi mă întreabă unde să fugim? Îi spun să se îndrepte către cel mai apropiat loc fără clădiri. Acolo nu îi poate cădea nimic în cap. Cam asta văd.

A: Şi maşini, salvări, poliţie?

R: Nu văd maşini în mişcare. Majoritatea sunt trase pe dreapta şi par a fi părăsite. De altfel, după

2012, în toate viziunile mele apar din ce în ce mai puţine maşini.

A: Adică vom fi pietoni?

R: Sela spune că combustibilul va fi raţionalizat, furtuna solară va aduce cu sine imposibilitatea folosirii majorităţii autovehicolelor, iar străzile şi şoselele vor fi preponderent impracticabile, aşa că vom fi siliţi să adoptăm alte mijloace de deplasare.

A: Dar bănuiesc că, după un timp, vom ajunge la o oarecare normalitate.

R: Da. Asta graţie noii forme de energie. Ea va putea fi folosită şi pe post de combustibil. De altfel, după 2016 vor apărea alt gen de autovehicule.

A: Cum vor arăta ele?

R: La început, vor fi asemănătoare vechilor maşini, însă în câţiva ani se va modifica întreg conceptul. Văd că nu vor mai avea roţi, ci se vor deplasa cu ajutorul aerului, la câţiva zeci de centimentri de sol.

A: Mai vizualizezi ceva?

R: Văd că fug. Ştiu că trebuie să caut fetiţa. Nu mi-e frică. Din depărtare se aude un vaiet prelung, care se apropie. Ştiu că pământul se va crăpa, dar nu văd unde. Sela îmi spune să stau calmă, căci asta este singura mişcare a scoarţei, după aceea, la noi, totul se va linişti.

Imaginea îmi dispare.

A: Să ne concentrăm acum asupra următorilor ani, după 2013.

R: Reorganizarea la nivel global va începe efectiv din 2014. Nu va fi uşor. Oamenii se vor confrunta cu diverse lipsuri, de la materiale de construcţie şi mijloace de deplasare, până la lipsa infrastructurii şi a greutăţii găsirii apei potabile.

A: Cât va dura?

R: Nu ştiu exact. Cred că destul de mult. Dacă mă concentrez asupra anului 2021, văd aşezări umane întinse în multe zone de pe glob. Văd oameni liniştiţi, văd câmpuri cultivate, clădiri iluminate, blocuri, dar diferite de cele existente astăzi, văd aceste maşini de care îţi vorbeam.

A: Şi după anul 2021?

R: Acest lucru mă intrigă. După acest an nu mai văd nimic. Simt anumite lucruri, dar nu mai văd imagini.

A: De ce?

R: Am întrebat, dar nu mi s-a răspuns. Pot doar să bănuiesc că eu nu voi mai fi în acest plan. Probabil că atunci misiunea mea pe acest pământ se va încheia. Cel puţin asta este explicaţia pe care mi-o dau.

A: Deci să înţeleg că perioada care va urma după 2014 va fi o perioadă benefică la nivel global, va începe reconstrucţia, reorganizarea, restructurarea şi că începând cu anul 2021 vom avea din nou acces la lumea civilizată. Vom dispune de curent, transport, case, etc.

R: Anul 2018 va fi anul în care acest nou tip de energie va putea fi implementat la nivel global. Va fi pretutindeni. Asta va aduce cu sine întoarcerea la lumea civilizată, de fapt - mai corect spus – ar fi intrarea într-o lume nouă, cu adevărat civilizată.

A: Vreau să te întreb un lucru mai personal. Să nu râzi! Prietenii mei vor apuca anul 2012? M-au întrebat de multe ori şi nu ştiu ce să le spun.

R: Văd că da. Ei vor fi pregătiţi. În 2012 îi văd într-o casă pe pământ. Vor sta destul de mult timp acolo. Este o zonă rurală. Însă în imagine nu îmi

apar singuri. Au multe persoane în jurul lor; adulţi şi copii. Problema lor actuală este să se mobilizeze. Prea se lasă duşi de soartă.

A: Şi în 2021?

R: Îi văd într-un oraş. Fac cam ce făceau şi înainte de evenimente. Îi văd aplecaţi asupra unor schiţe, dar Sela spune că se vor ocupa cu tratamente de echilibrare.

A: Ce fel de tratamente de echilibrare?

R: Cred că sunt un fel de terapii energetice. La acea vreme vor exista un fel de centre de recuperare mai speciale, care vor folosi băi cu aburi de plante şi pietre, masaje, reechilibrări vibraţionale, lumini şi multe altele. Am impresia că sănătatea va fi un concept holistic, care va include o multitudine de discipline conexe, din categoria celor contestate astăzi. Se va renunţa la tratamentul chimic, medicamentos. Cred că la acea vreme se va renunţa inclusiv la mâncatul cărnii.

A: Atât de repede?

R: Asta se va datora noii frecvenţe terestre şi nicidecum oamenilor.

A: Totuşi, dacă ar fi să concluzionăm, din relatarea ta reiese că într-o perioadă de aproximativ 6 ani am reuşi să refacem tot şi să o luăm de la capăt. Nu ţi se pare un pic forţat? Nouă ne-au trebuit zeci, sute de ani să ajungem unde suntem astăzi.

R: Ţi-am spus că nimeni nu ne va şterge din minte cuceririle ştiinţei. La acestea se vor adăuga noi informaţii şi vom fi şi ajutaţi.

A: De cine?

R: Din exterior.

A: De unde din exterior?

R: Iarăşi intrăm pe terenul care nu îmi place. Sela spune că civilizaţii avansate, extraterestre vor veni în ajutorul nostru, punându-ne la dispoziţie anumite informaţii, sisteme şi aparatură.

A: Tu ai viziuni cu aceste nave?

R: Ţi-am mai spus că da. Le văd. Dar nu cred în ele!

A: Te-ai întrebat de ce ai acest blocaj mental?

R: Nu. Nu vreau să ştiu. Mie îmi convine aşa.

A: Dar aceste fiinţe extraterestre vor lua legătura cu noi înainte de evenimente?

R: Din câte văd eu, înainte de evenimente vom fi contactaţi de cei care nu trebuie. Abia după 2013 vom fi contactaţi de cei buni. Până atunci îi văd mai mult ca fiind observatori pasivi. Sela spune că au intervenit deseori în istoria umanităţii spre a modifica deznodăminte tragice, dar că acum acest lucru le este interzis.

A: Dar, din păcate, noi nu ştim când şi cum ne-au ajutat!

R: Noi nu. Alţii ştiu foarte bine, ba chiar au doverzi, dar pe noi de ce să ne informeze!

A: Te poţi duce în anul în care vom fi contactaţi?

R: Încerc. Văd doi oameni, un bărbat şi o femeie, care vorbesc cu ei.

A: Dar pe extratereştri îi vizualizezi?

R: Văd o formă de energie de culoare albastră, de consistenţa apei, care coboară dintr-un fel de navă. Îţi spun că nu mă pot concentra. Mi se pare că mă uit la un film S.F. Mă pufneşte şi râsul!

A: Poţi vedea ce fel de ajutor ne vor da?

R: Sela spune că ne vor pune la dispoziţie informaţii şi tehnică. Cu ajutorul lor vom reuşi să refacem rapid infrastructura. De asemenea, ne vor

da planurile unor... sere gigantice. Este ceva mai special. Seamănă cu ale noastre, dar au într-una din margini un dispozitiv cu o bobină şi cu un lichid.

A: Şi altceva?

R: Aş vrea totuşi să încetăm. Am un uşor disconfort.

A: Asta datorită faptului că viziunea contravine percepţiei tale asupra realităţii.

R: Se poate, dar cu toate astea te rog să mă înţelegi.

....

A: Astăzi aş vrea să facem ceva special.

R: Cu plăcere.

A: Aş vrea să mă ajuţi să vorbesc cu Sela.

R: Cum?

A: Eu am să pun câteva întrebări şi vreau să îmi reproduci exact ceea ce îţi vine în minte.

R: Am să încerc.

A: Vreau să o întreb pe Sela dacă viitorul este fix.

R: În ce sens?

A: Viitorul poate fi modificat?

R: În unele cazuri s-a constatat o modificare uneori chiar radicală.

A: Asta înseamnă că un viitor posibil s-a anulat sau a fost transformat?

R: A fost anulat, transformat, sau, din contră, accelerat!

A: Referitor la cele relatate, noi, actualii pământeni, putem modifica ceva?

R: Bazele a ceea ce se va întâmpla în următorii doi ani au fost puse de mult. Nu văd o posibilitate de schimbare.

A: Deci viitorul următorilor doi ani este cert?

R: Da.

A: Dar după aceşti doi ani, putem schimba cursul viitoarelor evenimente?

R: Văd o oportunitate în anul 2011, dar va depinde foarte mult de populaţie, la nivel global, şi nu văd că se va face ceva în acest sens.

A: Adică ce ar trebui să facem?

R: Anul 2011 va fi anul marilor demascări, al marilor adevăruri. Atunci oamenii ar trebui să realizeze că ceea ce au făcut a fost eronat, că guvernanţii aleşi au fost, de fapt, manipulatori, că vechiul sistem trebui restructurat din rădăcină şi principalul aspect pe care trebuie să îl înţeleagă este acela că Adevărul trebuie rostit. Dacă oamenii ar renunţa la agăţatul de trecut, de dogme şi de principii, dacă şi-ar deschide inima, atunci da, văd că s-ar putea produce o ameliorare.

A: Ce înţelegi prin Adevăr care trebuie rostit?

R: Adevărul, sub toate formele lui, reprezintă de fapt Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu ne putem schimba atât timp cât minţim sau alterăm realitatea. A trunchia sau a îmbrăca Adevărul într-o formă conformă cu timpurile în care trăim, nu reprezintă Adevăr, ci, din contră, denotă şiretenie, parşivitate, interes, minciună.

A: Poţi fi puţin mai precisă?

R: Noi nu avem voie să facem nici o acţiune prin care putem prejudicia un suflet. Nu avem voie să îl minţim, să îl înşelăm, să îl chinuim, să îl omorâm sau să profităm de încrederea sau iubirea sa. Noi trebuie

să facem totul spre a ne ajuta semenii, ai sprijini, ai ghida şi, mai presus de toate, trebuie să îi iubim. Numai atunci când la baza acţiunilor noastre va sta iubirea vom putea spune că acţionăm în Legea Tatălui. Timpurile care vor veni ne sunt date nouă spre a conştientiza aceste lucruri şi spre a ne apropia din nou de Dumnezeu. Din păcate, de generaţii ne depărtăm de El şi acest lucru ne-a adus în punctul în care ne găsim astăzi.

A: Şi concret ce am putea face în 2011 spre a ne ajuta?

R: Ar trebui ca o revoltă generală să schimbe orânduirea lumii şi legile după care suntem conduşi. Ar trebui înfiinţate guverne umane care să aibă ca principală acţiune servirea omului conform Legii Divine. Ar trebui împărţite bogăţiile şi resursele în mod echitabil, pentru ca fraţii noştri să nu mai sufere de foame şi sete.

A: Ai spus la un moment dat că la nivel de conştiinţă colectivă se constată o trezire. Poate că acest lucru ne va ajuta.

R: Da, ne-ar putea ajuta dacă această trezire nu ar fi atât de lentă. Din păcate, oamenii merg înainte în virtutea inerţiei şi nu pentru că au un scop nobil.

A: Asta nu este numai vina noastră, a celor ce trăim astăzi pe Terra. Am preluat această tare de la străbunii noştri; guvernanţii, foşti şi actuali, au făcut şi fac tot posibilul să ne îndobitocească şi să ne înrobească, religiile şi părinţii noştri la fel, aşa că este un cumul a mai multor cauze.

R: Scuză-mă, dar nu îmi amintesc ca generaţia noastră să fi făcut ceva memorabil! Cel mai elocvent exemplu sunt eu însumi. Ştiu aceste lucruri, le văd şi, cu toate acestea, mi-e frică să le spun cuiva spre

a mă face de râs. Crezi că în 2013 mă va mai cunoaşte cineva? Şi dacă da, ar mai conta?

A: Dar ai făcut un lucru bun! Te-ai hotărât să vorbeşti, chiar dacă nu direct.

R: Măcar dacă este să râdă lumea de cineva, să fie ironizat şi luat peste picior, să nu fiu eu!

A: Pe mine nu mă deranjează.

R: Oricum, nu cred că îţi cunosc prea multe persoane identitatea!

A: Şi aşa vreau să rămână. Este important ca mesajele să ajungă la oameni. Cel ce le transmite nu contează. Eu mă văd mai mult ca un scrib.

R: Scribii au avut un rol foarte important în consemnarea istoriei!

A: Dar au rămas în anonimat! Şi oricum văd că cine trebuie să mă găsească, mă găseşte.

R: Cu efort!

A: Referitor la 2011, dacă am lua acele măsuri de care vorbeai, am putea evita anul 2012?

R: Într-o oarecare măsură. Trebuie să înţelegi că transformările de la nivelul scoarţei terestre vor fi generate de apropierea de centrul galaxiei. Acest lucru nu poate fi evitat. La fiecare 13000 de ani, Pământul revine la această poziţie. Din câte ştiu, chiar Nostradamus a prezis că această apropiere va însemna un cataclism planetar, dar, repet, scopul acestui catacalism nu este distrugerea omenirii, ci schimbarea ei.

A: Nostradamus a făcut multe profeţii, problema este că ele nu pot fi decodate în totalitate.

R: Ştiu că există o copie a unei cărţi a lui Nostradamus. În ea se găsesc o serie de desene în care se arată secvenţial imagini ale ultimelor zile ale Terrei. Aici se află o imagine în care un şarpe cu

chip de om este străpuns de o sabie. Te-ai gândit vreodată că Anticristul ar putea fi, de fapt, o denumire simbol al rasei anunnakki-lor? Că această bătălie finală dintre bine şi rău este, de fapt, bătălia dintre oameni şi reptilieni?

A: Ce-i drept, nu m-am dus cu gândul atât de departe!

R: Tot aici se află reprodus aliniamentul galactic ce urmează să se producă. Până şi Nostradamus a spus că, după evenimente, umanitatea va arăta altfel. Este şansa noastră.

A: Ar fi bine ca oamenii să se schimbe.

R: Se vor schimba. La început vor fi puţini cei care vor conştientiza acest lucru, însă pe măsură ce vom vedea că cei din jurul nostru au anumite capacităţi, vom încerca la rândul nostru să le facem manifeste. Oamenii vor dispune de abilităţi nebănuite, din categoria celor aşa-zis paranormale. Apropo, ştii că paranormal înseamnă în afara normalului, adică, cu alte cuvinte, anormal? Asta arată clar că cei care dispun de aceste talente sunt scoşi din start în afara normalităţii şi, implicit, a societăţii, a normelor.

A: Dintotdeauna cei cu capacităţi paranormale au fost consideraţi un fel de paria, au fost catalogaţi şi arătaţi cu degetul. Asta datorită faptului că ceilalţi erau altfel, iar norma o dă majoritatea. Ştii vorba: majoritatea dă tonul. Şi oricum a fi anormal înseamnă mai mult a fi contrar normalului, nu a fi în afara lui. Dar, din câte înţeleg, acest aspect se va schimba.

R: Da. În 2021, oamenii vor deveni capabili să îşi folosească o mare parte din capacităţile pe care astăzi le au în stare latentă. Asta va aduce cu sine o

transformare radicală a viziunii asupra lumii. Se vor pune bazele unei noi ştiinţe juste şi logice, vor apărea noi meserii, copii vor învăţa Adevărul şi fiecare va avea un rol stabilit în societate, unde va putea activa fructificându-şi la maxim potenţele. Medicina va fi făcută plecând de la alte principii şi informaţii, astronomia va căpăta importanţa pe care o merită...

A: Adică?

R: Nu ştii că înaintaşii noştri se bazau în activitatea zilnică pe astronomie? Nu semănau, nu recoltau, nu se căsătoreau, nu îşi îngropau morţii, etc., decât după ce consultau astrele. Au rămas atâtea mărturii despre aceste cunoştiinţe. Piramidele sunt construite după un anume aliniament stelar, la fel şi templele. Aceste lucruri se ştiu!

A: Se ştiu, dar nu sunt luate în seamă! Am mai putea face ceva, pentru a preveni aceste cataclisme?

R: Îmi vine în minte ceea ce mi-a spus Sela anul acesta în timp ce făceam plajă în Dubai, dar nu ştiu dacă ar putea avea un efect de o asemenea amploare.

A: Ce?

R: Mi-a spus să intru în apă şi să dăruiesc Terrei toată iubirea mea. Să mă gânndesc ca ea să fie sănătoasă, echilibrată şi perfectă. Să îmi doresc ca tot răul, durerea, furia, mânia şi ura cu care a fost bombardată generaţii de-a rândul să se anihileze şi ca începând din acel moment să se transforme într-un nou pământ.

A: Dar de ce în apă?

R: Sela spune că apa este cel mai rapid şi mai optim conductor şi că la fel ar trebui să facem şi cu apa pe care o folosim.

A: Aşa este. Sela are dreptate. Apa, pe lângă faptul că este un bun conductor, se şi găseşte pretutindeni, la suprafaţa şi în interiorul Pământului, în cer, în noi, în tot ceea ce ne înconjoară.

Mai vreau să te întreb un lucru: nu există posibilitatea ca cineva să fi creat intenţionat la nivel astral un egregor eronat, în care să apară aceste imagini?

R: Adică?

A: Spre exemplu, să presupunem că cei care ne conduc şi-au dat seama că suntem în schimbare. Că odată cu alinamentul galactic oamenii vor căpăta anumite daruri, vor avea posibilitatea de a-şi dezvolta anumite capacităţi şi s-au gândit că cel mai bun mod de a evita accesarea acestora este acela de a ne îndepărta de ele. Aşa că au creat o bulă energetică în care au introdus imagini false, despre cataclisme, morţi, războaie şi ne-au dat permisiunea de a accede la aceste informaţii tocmai spre a ne dori ca ele să nu se întâmple. La baza acestui raţionament stă cunoaşterea faptului că noi, ca fiinţe create după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, avem posibilitatea de a face manifestă, de a modifica sau, din contră, de a anihila o tendinţă.

R: Vrei să spui că dacă ne dorim să nu se întâmple aceste lucruri, nu se vor întâmpla?

A: Vreau să spun că dacă noi ne gândim că ceea ce va veni este peste puterile suportabilităţii umane, că nu vrem ca societatea actuală să aibă un asemenea deznodământ tragic, că mai bine trăim aşa în continuare decât să trecem prin foamete şi

război, atunci aceste gânduri vor acţiona la nivel de subconştient, blocându-ne pe frecvenţa actuală. De ce să evoluăm dacă noi nu vrem să schimbăm nimic?

R: Asta este o ipoteză la care eu nu îţi pot răspunde. Eu văd, simt, trăiesc în interiorul meu toate aceste lucruri. Le simt reale, mă afectează. Înţeleg ce vrei să spui, dar nu pot confirma sau infirma această idee. De ce crezi acest lucru?

A: De câţiva ani încoace se vehiculează din ce în ce mai des ideea de apocalipsă. S-a dezvoltat chiar o manie a catastrofismului, care se face simţită în toate păturile societăţii. Nu ştiu încă dacă aceste lucruri vin de la Dumnezeu sau dacă ne sunt inoculate pervers de către cei care doresc să nu ne schimbăm. Şi David a vorbit despre aceste schimbări, ne-a avertizat, dar nu am perceput cele relatate de el ca având o asemenea amploare emoţională şi un impact atât de dezastruos la nivel fizic şi material.

R: Poate că la momentul în care David îţi relata aceste lucruri situaţia nu era atât de avansată sau poate că el relaţiona altfel cu evenimentele.

A: Asta se poate! Cred că el vedea schimbările cu alţi ochi.

R: Tu vrei ca lumea în care trăim să rămână la fel?

A: Nu. Eu vreau să trăim într-o lume justă, echitabilă, corectă. O lume în care acţiunile noastre să fie bazate pe iubire şi respect, dar asta nu înseamnă că pot fi de acord cu o soartă atât de radicală.

R: Bine, atunci care crezi că ar trebui să fie poziţia noastră în raport cu viitorul?

A: Eu cred că trebuie să ne rugăm ca ceea ce vezi tu că va veni să fie spre binele omenirii, spre evoluţia ei, însă în limitele suportabilităţii. Nu cred că este bine să ne programăm pe o schimbare de tip apocaliptic, căci atunci la rândul nostru am putea crea un egregor manifest, care însă nu ar avea legătură cu Voinţa Divină, ci doar cu intenţia umană. Nu spun că nu cred cele relatate de tine, din contră, le văd ca pe un avertisment, ci doar că nu vreau ca cei care vor citi aceste rânduri să le perceapă ca pe ceva concret, stabilit şi fără drept de tăgadă! Eu întotdeauna am considerat viitorul ca fiind în continuă schimbare.

R: Uneori şi eu sunt colpleşită de ceea ce văd, însă, cum spuneam, ceva în interiorul meu mă face să conştientizez că timpurile care vor veni ne sunt date spre ajutor şi nu spre pedeapsă. Pe de altă parte, dacă ar fi să mergem pe logica ta, există şi posibilitatea ca ceea ce îmi apare în minte să fie conform cu realitatea viitorului, însă noi, dorindu-ne ca aceste lucruri să nu devină manifeste, să ne concentrăm atât de tare încât să le anihilăm. Şi nu ştiu dacă ar fi benefic pentru umanitate. Asta ar înseamnă să ne blocăm propria şansă de a evolua.

A: Şi asta este foarte adevărat!

R: De asemenea, mai există şi maşinăria numită propagandă. Cred că guvernanţii noştri ştiu aceste lucruri de mult timp. Dovadă stau adăposturile şi uriaşele ansambluri subterane construite în ultimii ani. Ai auzit de imensul depozit subteran de la Svalbard? Ştiu din sursă sigură că investiţia a fost fabuloasă şi că la realizarea proiectului au contribuit multe guverne. Care este rostul acesteia? Dacă ei ştiu ce ne aşteaptă şi s-au pregătit? Dacă ei ne induc

ideea că toate acestea sunt aberaţii, că timpul nu va aduce nici o schimbare?

A: Chiar dacă este aşa şi ei vor fi afectaţi.

R: Da. Dar ei au totul asigurat. Atunci când urgia se va porni la suprafaţa Terrei ei se vor retrage şi vor aştepta. Le convine. Acolo au tot ceea ce le trebuie pentru a supravieţui mulţi ani, pentru ca după ce toate se vor termina să iasă iarăşi la suprafaţă în chip de glorioşi conducători. Noi ce vom face? Vom fi speriaţi, decimaţi, înfometaţi, bolnavi şi îi vom primi în speranţa că ne vor ajuta.

A: Nu cred că va mai fi posibil. Dacă ceea ce va veni este în folosul oamenilor şi spre evoluţia lor, atunci Dumnezeu va face cumva să ne deşteptăm.

R: Nici eu nu ştiu cum este bine. Tot ceea ce îmi doresc este ca anul 2013 să ne aducă o nouă lume şi un nou început. Modul în care se va face această schimbare îl va hotărî Dumnezeu. Cu toate acestea, consider că era de datoria mea să găsesc o modalitate de a transmite oamenilor ceea ce eu văd cu ochii minţii mele. Poate că mulţi mă vor judeca, poate mulţi vor râde sau vor argumenta ştiinţific imposibilitatea transpunerii în realitate a acestor evenimente. Nu mă supăr şi nici nu încerc să le demonstrez contrariul. Gândurile mele bune sunt îndreptate către toţi, în egală măsură, şi îmi doresc ca fiecare din ei să înţeleagă şi să acţioneze în conformitate cu ceea ce sufletul şi conştiinţa lor le spun că trebuie să facă. Mie, sufletul meu şi conştiinţa mea, mi-au spus că trebuie să vorbesc.

M-am gândit foarte mult dacă să scriu această carte şi sub ce formă să relatez viziunile. Nu ştiam dacă oamenii sunt pregătiţi să afle aceste lucruri, dacă nu voi stârni panică sau dacă nu voi face rău. Pe de altă parte, mă gândeam că, dacă nu dau mai departe informaţiile primite, comit un păcat, ascund un posibil Adevăr şi atunci nu va mai exsita nici o deosebire între mine şi cei ce ne conduc de milenii. Răspunsul mi-a venit chiar de la voi, dragii mei cititori, de la mesajele, gândurile şi ideile pe care mi le-aţi transmis. Am constatat cu bucurie că tot ceea ce am relatat în *Inuaki* a fost analizat, filtrat, că nimic nu a fost luat *ad literam* şi, de aceea, am dedus că publicul meu face parte din acea categorie

care ştie exact ceea ce caută, are capacitate de discernământ şi, mai presus de toate, verifică informaţia şi o asimilează numai în măsura în care îi corespunde.

De aceea vreau să vă atrag încă odată atenţia că aceste viziuni fac parte dintr-un viitor posibil, dar că viitorul, oricât ne-am dori acest lucru, nu este predictibil sau previzibil. Sigur, de-a lungul timpului au existat mesageri care, fiind în rezonanţă cu Conştiinţa Divină, au reuşit să primească, să interpreteze şi să retransmită anumite mesaje, care de multe ori s-au suprapus realităţii, însă nu trebuie să uităm că noi suntem viitorul, la fel cum străbunii noştri au fost artizanii prezentului nostru şi, de aceea, trebuie să înţelegem că faptele, gândurile şi trăirile pe care noi le facem acum manifeste, pot conduce către un alt deznodământ.

Cred că Universul, în marea lui înţelepciune, nu ne va lăsa singuri şi nici nu ne va pedepsi, ci va acorda omenirii tot sprijinul său, aducând acele timpuri în care ne vom transforma în Oameni într-un mod paşnic.

Totodată consider că este un imens privilegiu şi o imensă responsabilitate de a putea arunca o privire în viitor şi a şti cu câţiva ani înainte ceea ce ne aşteaptă. Poate că aceste viziuni au ajuns acum la noi spre a ne arăta încotro ne poartă divinitatea, poate că scopul lor este să ne pregătească pentru lumea care va veni sau poate ni se dezvăluie viitorul aberant şi dureros, pe care, din neştiinţă, ni l-am creat şi împotriva căruia trebuie să luăm atitudine. Haideţi să ne mobilizăm şi să începem schimbarea mai întâi în interiorul nostru. Haideţi ca, începând de acum, să devenim Oameni,

purtători ai Iubirii şi ai Adevărului Divin. Poate că, manifestând compasiune, dragoste şi luptând pentru dreptate ne vom câştiga dreptul de a accede către această nouă lume fără pierderi. Toţi avem dreptul la Eden, chiar dacă faptele noastre, de cele mai multe ori reprobabile, ne-au adus momentan în Infern.

Îmi doresc din suflet ca toate viziunile cataclismice expuse în această carte să rămână neîmplinite, ca transformarea să se petreacă lin şi ca armonia să pogoare asupra Terrei. De aceea, vă rog să luaţi această carte ca pe o ficţiune: o poveste a unor suflete care datorită orgoliului, ignoranţei, mediocrităţii, urei, prostiei, mândriei deşarte şi lipsei de credinţă erau cât pe ce să se autodistrugă.

Chiar în momentul în care cartea se afla în forma finală şi urma să intre sub tipar, am primit un telefon de la Ruxandra prin care îmi solicita o nouă întrevedere.

R: Am vrut să ne vedem deoarece am considerat că este important să îţi transmit noile elemente care au apărut. Cu câteva zile în urmă, în timp ce îmi făceam rugăciunea am simţit că ceva este în neregulă cu Terra. Îmi apărea ca şi când ar fi în fierbere. Am întrebat ce rînseamnă acest lucru şi mi s-a răspuns că Pământul a intrat în suferinţă. Este clar şi irevocabil că anumite fenomene se vor abate în curând, mult mai repede decât ce văzusem eu iniţial, asupra noastră. Am senzaţia că totul s-a intensificat.

A: Dar de ce?

R: Sela spune că anumite hotărâri luate de guvernanţi au făcut ca totul să se accelereze.

A: Guvernanţii noştri?

R: Nu. Mă refer la nivel global.

A: Ce înseamnă această accelerare?

R: Vor începe cataclismele la nivel global. Mă refer în special la cutremure, vijelii, furtuni groaznice şi îmi apare în cap foarte clar o imagine cu Oceanul Pacific. Îl văd ca şi când ar fi bolnav. Acest lucru va crea o modificare la nivelul curenţilor oceanici care, implicit, va avea efecte asupra coastelor. Vremea va deveni capricioasă şi imprevizibilă.

A: Vremea este deja capricioasă!

R: Va fi mult mai rău. De asemenea, văd că suntem bombardaţi, mult mai intens, de undeva din

Univers, de o energie anormală. O simt agresivă; acţionează la nivelul întregului corp. Îmi simt organismul slăbit, am un tonus scăzut şi un început de migrenă. Nu ştiu dacă tu percepi aceste lucruri!

A: Şi eu mă simt obosită, dar am pus starea pe seama muncii!

R: Pune-o pe seama presiunii exterioare. Şi ăsta este doar începutul! O să vedem o intensificare a problemelor cardiace şi cerebrale. Este de evitat ieşitul afară.

A: Putem face ceva?

R: Nu. Face parte din Planul Divin. S-a început trierea.

A: Ce triere?

R: Sela spune că până în luna ianuarie se va stabili clar cine pleacă şi cine rămâne. Din câte văd eu vom rămâne cam jumătate.

A: Cine va rămâne?

R: Vor rămâne doar cei apţi să înfrunte schimbarea. Restul ne vor părăsi.

A: Şi ce criterii de selecţie există?

R: Este vorba mai mult de posibilitatea de restructurare a fiecăruia din noi. Cei ce au în structuri, chiar dacă nu manifeste, trăsături ca iubire, compasiune, răbdare, bunăvoinţă, etc., vor fi cei aleşi. Trebuie să înţelegi că nu mulţi sunt în stare să înfrunte perioada care va veni şi, de aceea, pentru a-i ajuta să nu sufere, Dumnezeu le facilitează părăsirea acestui plan.

A: Dacă ar fi anunţaţi, cu siguranţă s-ar schimba mulţi!

R: Au avut şi până acum şansa să se schimbe şi nu au făcut-o. Din păcate, timpul a expirat!

A: Dar mai avem timp până în ianuarie.

R: Tu crezi că omul poate renunţa în şase luni la năravuri de-o viaţă?

A: Şi totuşi, dacă cineva îşi doreşte cu tot dinadinsul să se schimbe şi se străduieşte, are şanse?

R: Da. Şansa există întotdeauna.

A: Şi ce ar trebui să facă?

R: Să devină om. Să uite că el este întotdeauna în prim plan şi să acţioneze în folosul celorlalţi. Este timpul să renunţăm la egoism şi să devenim altruişti.

A: Cei care vor rămâne vor trebui să înfrunte cataclismele de care vorbeai?

R: Da, numai că timpul de producere a acestora a fost devansat. Universul se grăbeşte!

A: Şi nu putem face nimic?

R: Nu. Deja s-a stabilit totul. Cel puţin pentru următorul an.

A: Ne putem lua totuşi măsuri?

R: Momentul în care se va recunoaşte oficial îmbolnăvirea ecosistemului, în principal la nivelul Oceanului Pacific şi în secundar la nivelul Oceanului Planetar, va fi finalul. Atunci să ştii că şi ceea ce ţi-am povestit că va veni după 2010 va fi mult amplificat şi fără drept de tăgadă.

A: Eu totuşi sper într-un miracol. Dumnezeu ne-a ajutat întotdeauna.

R: Şi ne ajută şi acum. Tot ceea ce se întâmplă este spre beneficiul nostru.

A: Depinde din ce punct de vedere priveşti!

R: Din toate punctele. Pământul se va schimba împreună cu cei ce vor rămâne. Cei care nu sunt compatibili sau apţi în a accepta modificare vor pleca şi vor avea şansa unui nou început. Trebuie să înţelegi că cei care pleacă sunt suflete ancorate în

material. Ei nu pot concepe o lume fără bunuri, bani, confort şi lux. Ei au o anume percepţie asupra vieţii şi nu şi-o pot schimba. A-i lăsa aici ar fi o mare cruzime.

A: Şi totuşi, ce ne recomanzi să facem?

R: Să ne luăm un minim de măsuri de supravieţuire. Să avem mici rezerve.

A: Toată lumea vorbeşte despre asta. Medicamente, alimente, combustibil...

R: Da.

A: Dar dacă cade blocul? Noi avem rezerve şi rămânem fără ele şi fără casă!

R: Dar dacă nu cade blocul şi rămâi cu casa şi fără rezerve? Oricum, nu trebuie să disperăm. Noi nu vom avea probleme cu alimentele, mai mult cu utilităţile.

A: Fără apă, gaze şi curent se poate supravieţui.

R: Dacă nu este frig!

A: De cutremur ce îmi poţi spune?

R: Din păcate, văd că toate acţiunile noastre au condus la apariţia unei ferestre de cutremur în perioada septembrie-octombrie. Deşi iniţial nu vedeam nimic, au început să îmi apară flash-uri. Văd case căzute şi oameni pe afară, dar nu simt moartea atât de pregnantă. Cred că marele cutremur va avea un cutremur precursor mai mic şi oamenii vor fi pe stradă.

A: Crezi că dacă ne rugăm îl putem evita?

R: Nu ştiu acest lucru. Bănuiesc că prin rugăciune putem evita orice, dar ce folos dacă ne rugăm seara, iar dimineaţa înjurăm de mama focului.

A: Asta aşa este!

R: Să sperăm că nu îl vom accelera datorită unor conjuncturi nefaste.

Mai vroiam să accentuez faptul că este bine să evităm zborul cu avionul. Din câte îmi dau seama, energia nou sosită pe Terra va afecta acest gen de aparate din ce în ce mai mult. Chiar dacă acum se pun diversele incidente pe seama unor defecţiuni tehnice, curând ne vom da seama că este o altă cauză, de o cu totul altă natură. Dar nu despre asta vroiam să vorbim astăzi. În perioada în care nu ne-am văzut am fost plecată în America. Am vorbit cu multă lume acolo şi îţi pot spune că ei se aşteaptă la o cădere totală a economiei. În cercurile pe care le frecventez s-a lansat ideea că economiile trebuiesc ţinute jumătate în bani, orice monedă în afară de dolar şi jumătate în aur. Sunt de evitat investiţiile şi se recomandă vânzarea acţiunilor. Se pare că piaţa bursei va fi ţinută în frâu încă câteva săptămâni de acum înainte, special pentru a se reuşi vânzarea titlurilor de către cei avizaţi. Totodată, am aflat că se urmăreşte creşterea preţului la petrol, care, la un moment dat, la anul va ajunge la peste 400 de dolari barilul. M-a şocat de asemenea faptul că majoritatea a început să îşi doteze casele cu energie verde, special spre a-şi asigura independenţa. Deci este clar că ei ştiu ceva. Am încercat să aflu amănunte, dar toţi îmi spuneau acelaşi lucru: economie. La cum îi cunosc eu, numai de economie nu este vorba! L-au sfătuit şi pe soţul meu să încerce să îşi dobândească independenţa din punct de vedere energetic şi să îşi facă ceva provizii alimentare. I-am întrebat de ce şi mi-au răspuns acelaşi lucru: economie, preţurile vor exploda, trecem printr-o perioadă tulbure şi până se va restabili totul...

A: Dar de ce nu vă spun adevărul?

R: S-ar putea să nu îl ştie nici ei. Probabil că şi lor li s-a spus tot sub această formă. Sigur, toţi bănuiesc, dar nimeni nu are curajul să rostească adevărul. Mai vroiam să îţi spun că de când m-am întors am în cap un semnal de alarmă referitor la lunile iulie şi august. Îmi apare ca şi când un eveniment ne va marca soarta.

A: Cataclismic?

R: Nu. Cred că va muri cineva, o persoană importantă şi acest lucru va declanşa o serie de efecte.

A: Nu ştii cine?

R: Nu văd. Poate este doar o posibilitate, nimic stabilit. Nu ştiu. Dar îmi sună a pericol şi îmi apare a fi o moarte nenaturală.

A: Vom vedea.

R: La întoarcere, în timp ce zburam deasupra Europei, mi-a venit în minte cum o iarnă năprasnică se abate asupra continentului. Am întrebat când, deoarece este un lucru nou şi mi s-a spus că în 2011!

A: Asta ne-ar mai lipsi! Ca şi cum nu era suficient!

R: Se pare că ceva din ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni a avut un impact negativ asupra viitorului. Văd o clară modificare şi accelerare a tendinţelor.

A: Dar o înrăutăţire?

R: Da, dar doar în unele zone. Am imagini cu localităţi abandonate, izolate sau dărâmate, dra nu pot specifica dacă şi unde s-a agravat situaţia. Este mai mult o impresie generală.

A: Despre România?

R: Cred că şi România va suferi mai mult decât fusese programat iniţial de pe urma crizei economice. Probabil că şi la noi va creşte şomajul,

vom simţi lipsa banilor, puterea de cumpărare va scădea, va creşte preţul combustibilului şi al utilităţilor, dar, repet, nu văd foamete. La nivel global va fi dezastru. Mai văd o creştere alarmantă a infracţionalităţii. Asta nu se va datora lipsurilor, ci trierii de care îţi vorbeam. Oamenii vor începe să manifeste pregnant o stare vibraţională. Vor fi fie pozitivi, fie negativi.

A: Şi cum ne vom putea apăra?

R: Nu trebuie să mai tolerăm faptele antisociale. A le trece cu vederea înseamnă a face pact cu partea adversă şi acest lucru nu ne este de folos. Ne trage înapoi. Trebuie să luăm poziţie şi să ne susţinem ideile cu toată convingerea. De ce întoarcem capul când vedem un om agresat?

A: Ca agresorul să nu ne atace şi pe noi!

R: Acum acest lucru este greşit. Nu spun că trebuie să ne luptăm noi înşine, ci doar că trebuie să luăm atitudine chemând persoanele abilitate să stabilească ordinea. Măcar atât putem face. Acest fapt mărunt va arăta Universului că noi ne-am săturat, că suntem dornici să ne schimbăm şi că nu mai acceptăm starea cataleptică în care ne aflăm. Trebuie să reacţionăm, să facem ceva.

A: Ar fi bine să conştientizăm acest lucru!

R: Este timpul să ne trezim! Acum sau niciodată.

A: Chiar vroiam să vorbesc cu tine de faptul că noi am tot povestit de viitor, de schimbări, dar nu am spus oamenilor ce ar putea să facă spre a evolua.

R: Nu cred că putem da sfaturi. Fiecare are calea lui. Spre exemplu, în America, am constatat o trezire la nivel de conştiinţă de masă. Oamenii au început să îşi pună întrebări, să caute răspunsuri, să frecventeze anumite cursuri, să citească. Cred că

asta ar trebui să facem şi noi. Universul este întotdeauna dornic să îţi răspundă, condiţia este să întrebi.

A: Şi este suficient?

R: Da. De secole suntem conduşi, manipulaţi, jecmăniţi şi ucişi. De milenii suntem ţinuţi în sclavie, îndobitociţi şi exploataţi. Pentru prima dată de la Facere, viitorul nostru stă în mâinile noastre, iar noi suntem conştienţi de acest lucru. Funcţie de relaţionarea individuală faţă de timpurile care vor veni, vom putea fi participanţi sau observatori; alegerea este a noastră, însă să nu uităm că acum a sosit timpul să ne luăm revanşa şi să ne recâştigăm sufletele şi planeta. Dacă mai avem timp, în vară, am să îţi povestesc multe despre cei ce ne conduc. Ai putea scrie o carte.

A: Despre guvernanţii noştri?

R: Nu. Masoneria, Bilderberg, etc., guvernanţii noştri sunt marionetele acestora. După ce am citit *Inuaki* am început să înţeleg anumite întâmplări. Acum caut să analizez ce ştiu şi să aflu răspunsul la anumite întrebări care mă frământă. Încă mă informez, dar sunt sigură că ceea ce se va întâmpla cu Terra se datorează în mare măsură lor.

A: Eu totuşi sper într-o revoluţie paşnică. Vreau schimbarea, dar doresc să fie cât mai puţine pierderi de vieţi omeneşti.

R: Vor fi atâtea pierderi cât se va considera necesar. Noi nu putem hotărî pentru ceilalţi. Este drept, că îi putem ajuta, le putem spune, îi putem îndruma, însă de forţat nu îi putem forţa. Nu este în legea Tatălui.

A: Păcat de locurile minunate de pe Terra, care se vor distruge sau vor fi înghiţite de ape.

R: Totul se va compensa. Vom pierde teritorii, dar apa ne va dărui noi ţinuturi.

A: Măcar dacă am învăţa ceva din aceste schimbări!

R: Viitorul va fi altfel. Noi trăim acum ultimele clipe ale unei agonii create tot de noi înşine. Odată cu trezirea conştiinţei vom avea şi explicaţia faptelor înaintaşilor noştri. Acest lucru ne va ajuta să înţelegem. Cred că este foarte important să ştim de ce ni s-au întâmplat toate acestea, ce rol am avut, ce hotărâri defectuoase s-au luat la nivel de guverne şi, în principal, de cine am fost conduşi.

A: Şi nu vezi nici o şansă să redresăm situaşia?

R: Momentan nu.

A: Dar vor pieri şi locuri în care trăiesc oameni buni. Dacă China dispare sub ape, va dispărea şi Tibetul.

R: Dacă sunt buni şi pier înseamnă că misiunea lor pe acest pământ s-a încheiat, iar ei se vor duce la locul pe care îl merită, de unde ne vor putea ajuta mult mai mult. Cât despre Tibet, acesta nu va dispărea odată cu China, ci se va întări. Un nou curent religios unificator va porni de acolo, care se va suprapune peste credinţele celor rămaşi şi astfel se va naşte o nouă religie reală, adevărată şi corectă. Tibetanii au o mare misiune, la fel ca şi noi.

A: Dar au şi suferit mult!

R: Nu mai mult ca alţii. Lor li s-au dat aceste situaţii pentru a li se arăta că greşesc. Deveniseră închişi, nu acceptau străinii şi începuseră să uite că, mai înainte de toate, sunt oameni şi trebuie să se manifeste ca atare. Ei s-au încarnat având o anume misiune, au uitat acest lucru şi au primit o atenţionare. Asta este tot.

A: Mai sunt locuri sfinte care vor fi salvate?

R: Da, multe. Spre exemplu: piramidele din Egipt. Iniţial vor fi în apă, dar apoi, după retragerea acesteia, îşi vor relua locul binemeritat de relee energetice. Ierusalimul va fi cruţat, Efesul la fel, India va suferi pierderi de teritorii, dar va rămâne, Peru şi Mexicul la fel. Sunt multe. Cam asta este tot ce vroiam să îţi spun.

A: Ca o concluzie, ce îmi poţi spune?

R: Principala noastră sarcină este să ne trezim şi să devenim activi. Să ne asumăm rolul de co-Creatori ai viitorului şi să cerem Divinităţii să ne deschidă calea pe care vrem să păşim. Acum noi suntem cei ce hotărâm încotro ne îndreptăm. Nu are rost să ne rugăm, să implorăm, să cerşim salvarea, viaţa. Nu ne mai ascultă nimeni. Nu mai este timp. Trebuie să ne luăm destinul în propriile mâini şi să arătăm acest lucru prin faptele noastre. Eu le doresc tuturor să aibă această putere interioară. Noul Pământ ce se va naşte va fi unul cu totul special şi ar fi păcat să nu apuce să îl cunoască. Să ne vedem cu bine!

Postfaţă

Mărturisesc că am fost surprins de ce transmite această carte. Am găsit în ea un mesaj clar pentru oricine, hotărât, poate similar unui strigăt de ajutor. Un mesaj destul de simplu, concis, repetitiv şi puternic: salvaţi-vă pe voi înşivă! La simpla lecturare a acestei cărţi, cuvintele şi imaginile transmise pot părea înfricoşătoare. Dacă asta simţiţi, închideţi ochii şi vedeţi cine simte această emoţie. Neştiinţa? Comoditatea? Cine? Care parte din voi? Egoul? Vă recomand să o citiţi, în linişte, cu sinceritate faţă de voi înşivă. Să recunoaşteţi cum şi în ce momente ale vieţii alimentaţi acest bazin comun de energie, cu gânduri şi sentimente. Şi mai ales cu ce fel de sentimente!

Din primele pagini ale cărţii mi-am dat seama că împărtăşesc, cu autoarea, aceeaşi viziune despre viitor. Sumbru, dar este o realitate posibilă, un univers la care toţi participăm activ prin gânduri, sentimente, acţiuni. Cine are dubii cu privire la aceste lucruri, poate verifica aceste ipoteze cu ajutorul fizicii şi mecanicii cuantice, două discipline ştiinţifice relativ tinere, care explică acest fenomen. Aceleaşi concepte le găsiţi şi în esenţa oricărei religii. Şi atunci poate că atenţia noastră ar trebui îndreptată către propria persoană, căci aceasta este singura sursă a acestui viitor, care se apropie de noi.

Cine poate să afirme cu tărie că are gânduri, acţiuni curate, în fiecare zi a vieţii lui? Câţi dintre

noi ne ascundem eşecurile aruncând în ceilalţi oameni gânduri, sentimente, vorbe, acţiuni care încalcă toate percepţiile morale posibile. Câţi dintre noi tratează animalele, plantele, natura, pământul din care ne hrănim, ca şi când ar fi ceva lipsit de importanţă? Câte animale omorâm în fiecare zi, pentru a ne hrăni, fără să ne dăm seama că preluăm în corpul nostru frica lor, sentimentele lor, sclavia şi sacrificiul lor. Toate acestea migrează în corpul nostru şi aşa devenim sclavii propriei noastre ignoranţe.

Câţi dintre noi sunt interesaţi şi de altceva decât propria bunăstare, propriul succes, propria ascensiune, propria maşină, propria casă, propriul confort? Câţi? Câtă ură, câtă răutate, câtă urâţenie aruncăm în ceilalţi oameni în fiecare zi, când gândim, vorbim, acţionăm, în afara compasiunii şi iubirii? Cum ne uităm dimineaţa când mergem la serviciu, la cei din jurul nostru, în autobuz sau în maşină? Cum urlăm unii la alţii în trafic? Ce le spunem colegilor şi ce gândim de fapt? Cât minţim, cât înşelăm? Cum ne învăţăm copiii să se comporte? Altfel decât acţionăm noi? Ce predică preoţii în biserică? Cum îi învaţă să urască alţi oameni, din alte religii? Alte religii, alte sistem de valori, pe care le numim comod secte, şi le punem repede sub preşul ignoranţei noastre. Religia mea e mai bună decât a ta, eu sunt mai deştept decât tine, eu sunt diferit de tine, eu sunt alb, tu eşti ţigan, negru, roşu, albastru. Unde credeţi că duce toată nebunia asta? Unde?

Câte războaie aprobăm şi susţinem tacit, în numele banilor, al religiei, al intereselor obscure şi murdare? Toate acestea se adună, se contorizează şi se transmit mai departe, la fiecare generaţie care se naşte. Numiţi-le cum vreţi, karma sau blesteme, ele au acelaşi efect: împovărarea generaţiei următoare. Şi fiecare generaţie devine mai încărcată şi mai apăsată de faptele predecesorilor ei. După care ne lamentăm şi, plini de înţelepciune, constatăm alterarea valorilor generaţiilor tinere. Printr-un exerciţiu simplu de imaginaţie, încercaţi să contorizaţi toate aceste fapte, de la începuturile timpului şi până acum. Din păcate, toate acestea contribuie din plin la crearea acestei realităţi, pe care cartea de faţă ne-o arată.

În ultimii 100 de ani, omenirea a înregistrat o impresionantă creştere economică, un progres ştiinţific semnificativ, extraordinar pentru ultimii 2000 de ani. Am ajuns, în anul 2009, să trăim o viaţă controlată din ce în ce mai mult de computere şi maşini. Este minunat, este extraordinar să foloseşti tehnologia, inteligenţa umană, pentru a-ţi înfrumuseţa şi îmbunătăţi calitatea vieţii pe pământ. Toate marile civilizaţii care au trăit pe acest pământ au folosit tehnologii avansate. Noi nu facem excepţie. Însă, până acum, nicio civilizaţie nu a atins dezvoltarea, numărul şi întinderea la care acum am ajuns. În mod normal, ar trebui să ne simţim mândri, împliniţi, iluminaţi. Însă şi aici înregistrăm, de fapt, un eşec colosal. Sursa principală a acestui sistem stă în electricitate şi petrol. Până în acest moment, o infimă parte a populaţiei foloseşte sursa de energie nepoluantă. Din lăcomia liderilor noştri, am ajuns să

devenim tributari unui sistem economic şi tehnologic bazat exclusiv pe consum, care la rândul lui distruge atât natura, cât şi propria creaţie: oamenii. Noi am creat această tehnologie şi acum observăm cum aceasta a devenit propriul nostru inamic. Am devenit dependenţi de petrol, iar asta ne omoară oraşele, copiii, viitorul. Între timp, refuzăm orice tehnologie nepoluantă şi neinvazivă, păstrând acest status quo, care, în viitorul apropiat, va face imposibilă viaţa pe această planetă.

Poate unii ar putea spune că prin această cale, prin apariţia unor astfel de mesaje, această posibilă realitate devine mai puternică, mai aproape de a se materializa. Ei bine, da. Este posibil. Dar cred că orice om este responsabil. Este responsabil pentru el, în primul rând. Este responsabil pentru o schimbare în viaţa lui, dacă îi pasă de el, de oamenii pe care îi iubeşte, de viitorul pe care, fără să ştie, îl construieşte. Viitorul, aşa cum este el perceput de majoritatea oamenilor, încă nu a fost creat. Ne aflăm în prezent, iar, în acest moment, totul este deja perfect. Dacă simţiţi că nu este perfect, atunci, cu siguranţă, vorbim de situaţia în care, adânc întipărite în fiecare, sunt frici, posesie, ură, zgârcenie, ignoranţă, cu alte cuvinte, convingeri limitative care ne otrăvesc existenţa, cât şi viaţa celor din jurul nostru. Acestea sunt şi cauzele bolilor din corpul nostru fizic. Dacă ne vom debarasa de ele, vom putea trăi cu adevărat în puterea noastră, în prezent, plini de iubire, compasiune şi înţelepciune. Este singura cale prin care putem crea un univers cu adevărat demn de această rasă, de acest Pământ.

Poate acest semnal este menit să trezească ce este mai bun în oameni. Personal, cred că este posibil să ne schimbăm orice viitor, univers care înseamnă distrugere, totală sau parţială. Cred în oameni, în puterea lor de a depăşi obstacole. Istoria ne-a arătat cam cât de puternici suntem, dacă acţionăm din inimă, cu înţelepciune şi curaj. Deşi sunt tănâr, vreau să trăiesc pe un pământ pe care fiecare om să existe şi să acţioneze ca Iisus, Buddha sau cum vreţi să-i spuneţi. Vreau să trăiesc pe un pământ populat de oameni care sunt conştienţi de puterea lor de a crea, de a iubi, de a exista prin iubire şi compasiune. Împreună putem crea acest univers, acest prezent, acest viitor. Şi este atât de uşor!

Avem la dispoziţie îndeajuns de multe metode, căi spirituale, religii pentru depăşirea tuturor piedicilor cu care universul ne pune la încercare. Ştiinţa, mai mult decât niciodată, începe să ne confirme teorii care până nu demult erau considerate ca fiind pură mistică religioasă. Ştiinţa devine şi ea o cale spirituală, care poate schimba percepţia multor oameni.

În ultima perioadă am constatat o intensificare a căutărilor spirituale. Sincer, sunt foarte bucuros să văd cum interesul pentru partea spirituală a vieţii s-a dezvoltat rapid. Ne vizitează, împărtăşindu-ne învăţăturile lor, maeştri din toate culturile spirituale importante ale lumii. Nu cred că a existat vreo ramură spirituală majoră care să nu-şi fi făcută simţită prezenţa în România, în ultimii 2 ani. Aceşti oameni sunt bucuroşi să împartă cu noi din cultura

lor spirituală. Vă invit să mergeţi la aceste cursuri şi seminare, cu inima deschisă. Experimentaţi şi să vă cultivaţi mintea cât mai mult. Viaţa noastră este orice altceva decât posesie, mânie, ură, zgârcenie, ignoranţă, laşitate, minciună.

Căutaţi şi găsiţi răspunsul la întrebarea „Cine sunt Eu". Amintiţi-vă că orice călătorie pleacă doar din interior. Acolo sunt toate răspunsurile pe care le-aţi căutat vreodată. Acolo sunt toate. Este atât de simplă şi frumoasă această călătorie, încât alegeţi să înţelegeţi cât mai mult şi găsiţi-vă calea către iluminare, oricare ar fi ea. Zamolxe, Buddha, Iisus, Zen sau orice tehnică care rezonează cu mintea, fiinţa, sufletul vostru. Puteţi recunoaşte uşor o cale spre iluminare. Atâta vreme cât în această cale există doar infinită iubire necondiţionată, infinită compasiune, infinită pace, infinită libertate interioară şi exterioară. Viitorul apropiat ne va aduce în faţa unor evenimente energetice unice pentru toţi. Vom accesa un nivel superior de energie, care va materializa, va proiecta în interiorul şi exteriorul nostru, tot ceea ce noi vom reprezenta în acel moment. Haideţi să avem în interiorul nostru un spaţiu plin de iubire, compasiune şi iluminare, lipsit de frici şi alte convingeri limitative. Haideţi să realizăm conştient, din toată fiinţa noastră, că toţi avem aceeaşi esenţă, că toţi suntem unul. Îmi doresc să avem toţi parte de infinită iubire necondiţionată, infinită înţelepciune, şi să cunoaştem toţi această minunată comoară, iluminarea.

Florin Sebastian Piscociu

www.florinpiscociu.ro

Alexandra Moşneaga – Tainele ocultismului
Emil Străinu – Vederea PSI la distanţă

Colecţia Orizonturi spirituale

*** Evanghelia eseniană
Peter Deunov – Spirit sănătos în corp sănătos
Peter Deunov – Secretul celor trei lumi
Helmut Hark – Forţa de vindecare a arborelui vieţii

În afara colecţiilor

Aryana Havah – Cristofor. Magul din Carpaţi
Aryana Havah – Inuaki. Reptilianul din mine

- Produse Feng Shui şi radiestezie
- Muzică pentru relaxare şi meditaţie.

Vizitaţi-ne în strada Nicolae Tonitza nr. 11-13, sect. 3, Bucureşti, sau contactaţi-ne la:

O.P. 77 – C.P. 39
Tel/fax: 021 3137300
Mobil: 0746 153 580
Email: librarii@orfeu2000.ro
Magazine-online: http://www.orfeu2000.ro

Programul librăriei:
Luni-Vineri: orele 10-18,30.
Sâmbăta: orele 10-14,00.

Prinicipala noastră sarcină este să ne trezim şi să devenim activi. Să ne asumăm rolul de co-Creatori ai viitorului şi să cerem Divinităţii să ne deschidă calea pe care vrem să păşim. Acum noi suntem cei care hotărâm încotro ne îndreptăm. Nu are rost să ne rugăm, să implorăm, să cerşim salvarea, viaţa. Nu ne mai ascultă nimeni. Nu mai este timp. Trebuie să ne luăm destinul în propriile mâini şi să arătăm acest lucru prin faptele noastre. Eu le doresc tuturor să aibă această putere interioară. Noul Pământ ce se va naşte va fi cu

ISBN 978-973-1986-05-0